

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 21.12.2016 r.
COM(2016) 881 final

2016/0407 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu
nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W swoich pracach prowadzonych na przestrzeni ostatnich dwóch lat Unia Europejska mierzyła się jednocześnie z odrębnymi wyzwaniem w obszarach zarządzania migracjami, zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi UE oraz zwalczania terroryzmu i przestępczości transgranicznej. Zdecydowana odpowiedź na wyżej wymienione wyzwania oraz budowanie rzeczywistej i skutecznej unii bezpieczeństwa wymagają skutecznej wymiany informacji między państwami członkowskimi, a także między państwami członkowskimi a odpowiednimi agencjami UE.

System Informacyjny Schengen (SIS) to najskuteczniejsze narzędzie zapewniające efektywną współpracę między organami imigracyjnymi, policją, organami celnymi i organami sądowymi w UE i państwach stowarzyszonych w ramach Schengen. Właściwe organy w państwach członkowskich, takie jak policja, straż graniczna i funkcjonariusze celni, powinny mieć dostęp do wysokiej jakości informacji na temat sprawdzanych przez siebie osób lub przedmiotów, a także do wyraźnych instrukcji dotyczących działań, które należy podjąć w każdym przypadku. Ten wielkoskalowy system informacyjny jest najważniejszym elementem współpracy Schengen i ma kluczowe znaczenie dla ułatwienia swobodnego przepływu osób w strefie Schengen. Umożliwia on właściwym organom wprowadzanie i przeglądanie danych dotyczących osób poszukiwanych, osób, które mogą nie mieć prawa do wjazdu lub pobytu na terytorium UE, osób zaginionych – w szczególności dzieci – oraz przedmiotów, które mogły zostać skradzione, sprzeniewierzone lub zgubione. Oprócz informacji na temat konkretnej osoby lub konkretnego przedmiotu SIS zawiera także wyraźne instrukcje określające sposób postępowania właściwych organów po odnalezieniu danej osoby lub danego przedmiotu.

Komisja przeprowadziła kompleksową ocenę¹ SIS w 2016 r., czyli trzy lata po uruchomieniu drugiej generacji systemu. W wyniku oceny wykazano, że pod względem operacyjnym SIS okazał się prawdziwym sukcesem. W 2015 r. właściwe organy krajowe sprawdzały dane osób i przedmiotów zgromadzone w SIS niemal 2,9 mld razy i dokonały wymiany ponad 1,8 mln informacji uzupełniających. Jak ogłoszono w programie prac Komisji na 2017 r., niezbędne jest jednak dalsze zwiększanie skuteczności i wydajności tego systemu w oparciu o te pozytywne doświadczenia. W tym celu Komisja przedstawia pierwszy zestaw składający się z trzech wniosków dotyczących poprawy i rozszerzenia stosowania SIS w wyniku oceny, kontynuując jednocześnie prowadzone prace nad zwiększeniem interoperacyjności istniejących i przyszłych systemów ścigania przestępstw i zarządzania granicami, polegające na prowadzeniu działań następnych w związku z bieżącymi pracami grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. systemów informacyjnych i interoperacyjności.

Wnioski te dotyczą stosowania systemu na potrzeby: a) zarządzania granicami, b) współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych oraz c) powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Dwa pierwsze wnioski łącznie tworzą podstawę prawną utworzenia, funkcjonowania i użytkowania SIS. Wniosek dotyczący

¹ Sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) zgodnie z art. 24 ust. 5, art. 43 ust. 3 i art. 50 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 i art. 59 ust. 3 i art. 66 ust. 5 decyzji 2007/533/WSiSW oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (Dz.U. ...).

użytkowania SIS do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich uzupełnia wniosek dotyczący zarządzania granicami i stanowi dopełnienie zawartych w nim przepisów. Wniosek zawiera nową kategorię wpisów i stanowi wkład w wykonanie i monitorowanie dyrektywy 2008/115/WE².

W związku ze zmienną geometrią uczestnictwa państw członkowskich w polityce UE w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości należy przyjąć trzy odrębne instrumenty prawne, które będą jednak sprawnie się uzupełniać w celu umożliwienia kompleksowego funkcjonowania i użytkowania systemu.

Równolegle w celu usprawnienia i poprawy zarządzania informacjami na szczeblu UE w kwietniu 2016 r. Komisja zainicjowała proces refleksji „Sprawniejsze i bardziej inteligentne systemy informacyjne do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa”³. Nadrzędnym celem jest zapewnienie, aby właściwe organy dysponowały stałym dostępem do niezbędnych informacji pochodzących z różnych systemów informacyjnych. Aby urzeczywistnić ten cel, Komisja prowadzi przeglądy istniejącej struktury informacyjnej w celu identyfikacji luk informacyjnych i słabych punktów wynikających z braków w funkcjach istniejących systemów oraz z fragmentacji ogólnej struktury zarządzania danymi w UE. Do celów wsparcia tych prac Komisja utworzyła grupę ekspertów wysokiego szczebla ds. systemów informacyjnych i interoperacyjności, której wstępne ustalenia dotyczące kwestii związanych z jakością danych wykorzystano przy sporządzaniu przedmiotowego pierwszego zestawu wniosków⁴. W swoim orędziu o stanie Unii z września 2016 r. przewodniczący Komisji Jean-Claude Juncker mówił między innymi o tym, jak ważne jest wyeliminowanie istniejących obecnie braków w zarządzaniu informacjami oraz poprawa interoperacyjności i wzajemnego połączenia istniejących systemów informacyjnych.

W odpowiedzi na ustalenia grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. systemów informacyjnych i interoperacyjności, które zostaną przedstawione w pierwszej połowie 2017 r., w połowie 2017 r. Komisja rozważy przedstawienie drugiego zestawu wniosków w celu dalszej poprawy interoperacyjności między SIS a pozostałymi systemami informatycznymi. Równie istotnym elementem prowadzonych prac jest przegląd rozporządzenia (UE) nr 1077/2011⁵ dotyczącego Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), który może stać się przedmiotem oddzielnych wniosków Komisji również w 2017 r. Ważnym elementem eliminacji aktualnych zagrożeń bezpieczeństwa jest inwestowanie w wysokiej jakości, sprawny i skuteczny proces wymiany informacji i zarządzania nimi oraz zapewnienie interoperacyjności baz danych i systemów informacyjnych UE.

W związku z powyższym celem niniejszego wniosku jest poprawa i rozszerzenie stosowania SIS poprzez nałożenie na organy państw członkowskich obowiązku wpisywania do SIS wszystkich decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

³ COM(2016) 205 final z 6.4.2016.

⁴ Decyzja Komisji 2016/C 257/03 z 17.6.2016.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

dyrektywą 2008/115/WE, tak aby były one widoczne w całej Unii, a tym samym lepiej wykonywane. Wniosek rozszerza zakres stosowania SIS w obecnym kształcie poprzez wprowadzenie nowej kategorii wpisów dotyczących decyzji nakazujących powrót.

Wniosek dotyczący zarządzania granicami zawiera już przepisy dotyczące wprowadzania do SIS i przetwarzania w tym systemie wpisów na podstawie zakazów wjazdu wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. Środki te mają na celu rozwój dorobku Schengen, ponieważ wpierają kontrole na granicach zewnętrznych UE. Wprowadzanie do SIS i przetwarzanie w tym systemie wpisów dotyczących decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE wspiera wspólną politykę imigracyjną UE i w związku z tym jest uregulowane w odrębnym akcie prawnym. Wniosek w sprawie powrotów opiera się na ogólnych przepisach dotyczących utworzenia, funkcjonowania i użytkowania SIS, zawartych we wniosku w sprawie zarządzania granicami. Ze względu na bliskie powiązania niniejszy wniosek powinien zostać przyjęty, wejść w życie i obowiązywać w tym samym czasie, co akt prawny dotyczący zarządzania granicami.

Wniosek o rozszerzenie stosowania SIS w celu podjęcia działań następczych w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich będzie wspierać i wzmacniać działania Unii Europejskiej na rzecz zintegrowanej, zrównoważonej i wszechstronnej polityki migracyjnej UE. Powroty nielegalnych migrantów nieposiadających prawa pobytu w UE do krajów pochodzenia, przy pełnym poszanowaniu zasady *non-refoulement*, stanowią istotną część naszej polityki migracyjnej, co podkreślono w *Europejskim programie w zakresie migracji*⁶. Jednak unijny system powrotów jest niedoskonały i niewystarczająco skuteczny. Dane statystyczne udostępniane przez Eurostat wskazują, że w ostatnich latach z UE ostatecznie wyjechało jedynie około 40 % nielegalnych migrantów, od których zażądano jej opuszczenia; w 2015 r. nakazano wyjazd 553 395 obywatelom państw trzecich, chociaż jedynie 226 800 z nich faktycznie powróciło do swoich krajów.

Ze względu na eskalację kryzysu migracyjnego i uchodźczego w 2015 r. wyraźnie wzrosła konieczność podjęcia skutecznych kroków w celu rozwiązania problemu nielegalnej migracji oraz zwiększenia odsetka powrotów nielegalnych migrantów. Dlatego też Komisja wdraża wszystkie środki zapowiedziane w Planie działania UE w zakresie powrotów⁷. Środki te są konieczne do zapewnienia zaufania publicznego w odniesieniu do unijnej polityki w dziedzinie migracji i azylu oraz udzielenia odpowiedniego wsparcia osobom potrzebującym ochrony. Skuteczniejszy europejski system powrotów nielegalnych migrantów do ich krajów pochodzenia w istocie łączy się ze wznowieniem wysiłków na rzecz udzielenia ochrony osobom, które jej potrzebują.

Aby poprawić skuteczność unijnej polityki powrotów, nieodzowna jest współpraca z krajami pochodzenia. Dlatego też w czerwcu 2016 r. Rada Europejska uznała, że UE powinna wprowadzić i sprawnie wdrożyć ramy partnerstwa w zakresie współpracy z poszczególnymi krajami pochodzenia lub tranzytu oparte na skutecznych zachętach i odpowiednio określonych warunkach. Komisja aktywnie uczestniczy w rozwijaniu tych partnerstw. Jednak to, czy UE będzie zdolna do zorganizowania powrotów nielegalnych migrantów, nie jest związane jedynie ze współpracą z krajami pochodzenia lub tranzytu. Wyzwania związane z

⁶ COM(2015) 240 final.

⁷ COM(2015) 453 final.

powrotem nielegalnych migrantów wynikają także z wewnętrznych przeszkód w ramach krajowych systemów powrotów, a w szczególności napotykanym przez państwa członkowskie trudności dotyczących wykonywania decyzji nakazujących powrót.

W Planie działania UE w zakresie powrotów oraz komunikacie „Sprawniejsze i bardziej inteligentne systemy informacyjne do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa”⁸ Komisja wskazała na potrzebę lepszego wykorzystywania wielkoskalowych systemów informatycznych na potrzeby zbudowania bardziej skutecznego systemu powrotów. W swoich konkluzjach z posiedzenia w dniach 25–26 czerwca 2015 r. Rada Europejska wezwała do włączenia decyzji nakazujących powrót do SIS w celu zwiększenia ich skuteczności⁹. Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych potwierdziła ten postulat w konkluzjach z posiedzenia w dniach 8–9 października 2015 r.¹⁰.

Obecnie nie istnieje ogólnounijny system przekazywania informacji na temat decyzji nakazujących powrót wydanych przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE oraz monitorowania, czy obywatele państw trzecich, których te decyzje dotyczą, faktycznie opuścili terytorium państw członkowskich. Taka sytuacja ułatwia nielegalnym migrantom uniknięcie wykonania istniejącej decyzji lub zapobieżenie jej wykonaniu poprzez zwykłe przeniesienie się do innego państwa członkowskiego. W takich przypadkach władze publiczne państw członkowskich, które dokonały zatrzymania nielegalnego migranta, nie są świadome tego, że w odniesieniu do tej osoby inne państwo członkowskie wydało już decyzję nakazującą powrót zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. Państwo członkowskie, które dokonało zatrzymania, będzie w związku z tym musiało od początku wszcząć postępowanie w sprawie powrotu, co spowoduje dalsze przedłużenie nielegalnego pobytu i opóźni powrót nielegalnego migranta.

Widoczność decyzji nakazujących powrót wydanych przez inne państwa członkowskie poprzez wpis w SIS, połączona z możliwością wymiany informacji uzupełniających za pośrednictwem krajowych pojedynczych punktów kontaktowych, takich jak biura SIRENE, może przyczynić się do zlikwidowania tej luki informacyjnej. Posiadanie lepszych informacji na temat indywidualnej sytuacji danej osoby umożliwia władzom państwa członkowskiego szybkie i terminowe podjęcie najbardziej stosownych działań. Informacje o wszystkich okolicznościach dotyczących konkretnego nielegalnego migranta mogą na przykład uzasadniać decyzję o nieprzyznaniu terminu dobrowolnego wyjazdu lub wykorzystanie środków mających zapobiec ryzyku ucieczki. Ponadto świadomość istnienia decyzji nakazującej powrót wydanej przez inne państwo członkowskie zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE ułatwi wzajemne uznawanie tych decyzji przez organy ds. migracji zgodnie z dorobkiem prawnym UE¹¹; obecnie opcja ta jest rzadko wykorzystywana ze względu na brak informacji.

Oprócz tego państwa członkowskie są często nieświadome liczby nielegalnych migrantów, którzy zastosowali się do decyzji nakazujących powrót. Dotyczy to w szczególności tych

⁸ COM(2016) 205 final.

⁹ Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 25 i 26 czerwca 2015 r. (ST 22 2015 INIT).

¹⁰ Konkluzje Rady w sprawie dalszych perspektyw polityki powrotowej, dostępne na stronie: http://www.consilium.europa.eu/press-releases-pdf/2015/10/40802203341_pl.pdf

¹¹ Dyrektywa Rady 2001/40/WE z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydaleniu obywateli państw trzecich, Dz.U. L 149 z 2.6.2001, s. 34; oraz decyzja Rady 2004/191/WE z dnia 23 lutego 2004 r. określająca kryteria oraz uzgodnienia praktyczne dotyczące rekompensaty dysproporcji finansowych wynikających ze stosowania dyrektywy 2001/40/WE w sprawie wzajemnego uznawania decyzji o wydaleniu obywateli państw trzecich, Dz.U. L 60 z 27.2.2004, s. 55.

nieregularnych migrantów, którzy opuszczają UE dobrowolnie, na przykład nie korzystając z pomocy w dobrowolnym powrocie lub nie podlegając przymusowemu wydaleniu. Poprzez systematyczne wpisywanie decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE do SIS oraz podejmowanie odpowiednich działań w następstwie uzyskania trafienia dotyczącego powrotu SIS może ułatwić weryfikację wykonania decyzji nakazujących powrót oraz lepsze informowanie o działaniach podejmowanych przez właściwe organy. Podczas kontroli obywatela państwa trzeciego, którego dotyczy decyzja nakazująca powrót wydana zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE, dokonywanej w przypadku opuszczania przez niego terytorium państw członkowskich, właściwe organy krajowe będą mogły zgłosić wyjazd i potwierdzić dobrowolne lub wymuszone wykonanie zobowiązania do powrotu.

Potwierdzenie powrotu z kolei ograniczy konieczność inwestowania zasobów organów publicznych w śledzenie nielegalnych migrantów, którzy w rzeczywistości już opuścili UE. W przypadku obywatela państwa trzeciego, którego wyjazd nie został potwierdzony, w odniesieniu którego uzyskano powiadomienie z SIS o upływie terminu dobrowolnego wyjazdu, organy publiczne będą również świadome tego, że należy podjąć dalsze działania w celu śledzenia takiej osoby w celu zapewnienia jej wydalenia oraz wydania zakazu wjazdu zgodnie z art. 11 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE. System ten zapewni dodatkowe narzędzie, z którego państwa członkowskie będą mogły skorzystać w celu wypełnienia obowiązku podjęcia wszystkich niezbędnych kroków, aby zapewnić wykonanie decyzji nakazujących powrót w skuteczny i proporcjonalny sposób zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE. Bardziej skuteczne monitorowanie przestrzegania decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE przyczyniłoby się do wykrycia szeregu przypadków niewykonania decyzji, co, zgodnie z oczekiwaniami, może prowadzić do zwiększenia liczby powrotów oraz zakazów wjazdu.

W związku z tym SIS ułatwi przekazywanie bardziej wiarygodnych danych i statystyk dotyczących liczby decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami dyrektywy 2008/115/WE oraz poziomu ich przestrzegania.

Trudności w identyfikowaniu nielegalnych migrantów oraz brak ważnych dokumentów podróży wydanych przez docelowe państwo trzecie osób powracających to główne przeszkody utrudniające skuteczny powrót. Nielegalnie przebywający obywatele państw trzecich mogą w momencie zatrzymania posiadać dokumenty identyfikacyjne lub dokumenty podróży i podlegać procedurom powrotu w danym państwie członkowskim, ale na późniejszym etapie mogą pozbyć się takich dokumentów w celu powstrzymania powrotu lub nielegalnie przemieścić się do innego państwa członkowskiego. W takich przypadkach informacje dotyczące dokumentów identyfikacyjnych lub dokumentów podróży, którymi dysponuje państwo członkowskie, które pierwsze zatrzymało nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego, mogą ułatwić identyfikację oraz wydanie migrantom, którzy zbiegli do innego państwa członkowskiego, ważnego dokumentu podróży przez docelowe państwo trzecie. W tym celu konieczne jest umożliwienie przekazywania odpowiednich danych dostępnych w SIS właściwym organom państw trzecich na ściśle określonych warunkach. Takie przekazywanie musi ograniczać się do informacji, które są ściśle niezbędne na potrzeby zapewnienia identyfikacji migranta oraz ponownego wydania mu dokumentów, oraz musi być zgodne z przepisami rozporządzenia (UE) 2016/679 w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego

przepływu takich danych¹², w szczególności jego rozdziału V, w którym określono szczegółowe zasady i warunki przekazywania danych osobowych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych. Gdy takiego przekazania dokonuje państwo członkowskie, które nie wprowadziło informacji na temat dokumentu do wpisu w SIS i nie jest właścicielem tych danych, wymagana jest wcześniejsza zgoda państwa członkowskiego, które wprowadziło informacje do SIS.

Wniosek ten wzmocni również zasady dotyczące procesu konsultacji, których państwa członkowskie muszą przestrzegać w przypadku natrafienia na wpisy dotyczące powrotów lub zamiaru dokonania takich wpisów, jeżeli dochodzi do kolizji z decyzjami wydanymi przez inne państwa członkowskie, takimi jak na przykład ważne dokumenty pobytowe. Takie zasady powinny zapobiegać wystąpieniu sprzecznych instrukcji, które mogą wynikać z takich sytuacji, i rozstrzygać takie kwestie, jednocześnie oferując użytkownikom końcowym jasne wytyczne co do działań, które należy podjąć, a także wskazując organom państw członkowskich, czy należy w takim przypadku usunąć wpis.

Aby tak opracowany system mógł działać poprawnie, konieczne jest przeprowadzenie kontroli przy wyjeździe na granicach zewnętrznych, tak aby zapewnić, że zgłoszone zostaną wszystkie przypadki opuszczenia terytorium przez określonych obywateli państw trzecich. Wniosek¹³ zmieniający rozporządzenie (UE) 2016/399 (kodeks graniczny Schengen)¹⁴ ma na celu dostosowanie obowiązku systematycznego sprawdzania obywateli państw trzecich w bazach danych przy ich wjeździe i wyjeździe.

Biorąc pod uwagę ponadnarodowy charakter oraz wyzwania związane z zapewnieniem skutecznej transgranicznej wymiany informacji, zalecenia zawarte w europejskich ramach interoperacyjności są szczególnie istotne w kontekście tych wniosków i powinny być przestrzegane podczas opracowywania lub świadczenia cyfrowych usług publicznych. Europejskie ramy interoperacyjności są obecnie poddawane przeglądowi, a ich nowa wersja zostanie niebawem przyjęta.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek ten jest zgodny z przepisami dyrektywy 2008/115/WE, która ustanawia wspólne standardy i procedury dotyczące powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, oraz opiera się na tych przepisach. Ma on na celu zwiększenie stopnia przestrzegania oraz widoczności decyzji nakazujących powrót wydanych przez właściwy organ zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. Poprzez nałożenie obowiązku wpisywania takich decyzji do SIS niniejszy wniosek będzie sprzyjał ich egzekwowaniu.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest ściśle powiązany z innymi wskazanymi poniżej obszarami polityki Unii oraz wnioskami ustawodawczymi Komisji.

¹² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

¹³ COM(2015) 670 final.

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

- a) Skuteczna **polityka powrotowa UE**, w celu przyczynienia się do wzmocnienia unijnego systemu na potrzeby powrotów obywateli państw trzecich, którzy nie mają prawa pobytu na terytorium państw członkowskich. Niniejszy wniosek przyczyni się to do ograniczenia zachęt do nielegalnej migracji, co jest jednym z głównych celów Europejskiego programu w zakresie migracji¹⁵.
- b) **EURODAC oraz system dubliński** – wprowadzanie decyzji nakazujących powrót do SIS ułatwi państwom członkowskim śledzenie, czy osoby ubiegające się o azyl, których wnioski zostały odrzucone, opuściły terytorium państw członkowskich i powróciły do państwa trzeciego zgodnie z decyzją nakazującą powrót. Będzie on również stanowił uzupełnienie wniosku Komisji¹⁶ o rozszerzenie wykorzystania Eurodac na potrzeby identyfikowania nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, którzy nie ubiegają się o azyl i którzy mogą poruszać się w sposób niezauważony w obrębie UE.
- c) **System wjazdu/wyjazdu** – niniejszy wniosek będzie stanowił uzupełnienie wniosku Komisji¹⁷ w sprawie systemu wjazdu/wyjazdu oraz jego wykorzystania do identyfikowania i wykrywania osób nadmiernie przedłużających pobyt (także wewnątrz terytorium państw członkowskich).
- d) **ETIAS**¹⁸, w ramach którego zaproponowano przeprowadzanie gruntownej oceny bezpieczeństwa, obejmującej sprawdzenie w SIS, w odniesieniu do zwolnionych z obowiązku wizowego obywateli państw trzecich, którzy zamierzają odbyć podróż do UE.
- e) **Kodeks graniczny Schengen** – niniejszy wniosek będzie stanowił uzupełnienie nowelizacji kodeksu granicznego Schengen związanej z obowiązkiem systematycznego sprawdzania obywateli państw trzecich w odpowiednich bazach danych w przypadku wyjazdu.
- f) Wniosek Komisji w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie **odpraw granicznych** oraz uchylecia rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 – niniejszy wniosek będzie stanowił uzupełnienie przepisów związanych z wprowadzaniem zakazów wjazdu do SIS w następstwie powrotu danego obywatela państwa trzeciego.

¹⁵ COM(2015) 240 final.

¹⁶ COM(2016) 272 final.

¹⁷ COM(2016) 194 final.

¹⁸ COM(2016) 731 final.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Artykuł 79 ust. 2 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej upoważnia Parlament Europejski i Radę, działające zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, do przyjmowania środków w obszarze nielegalnej imigracji i nielegalnego pobytu, w tym wydalenia i repatriacji osób przebywających nielegalnie. W związku z tym artykuł ten stanowi właściwą podstawę prawną do wykorzystania SIS na potrzeby powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich.

• Zmienna geometria

W odniesieniu do zmiennej geometrii w niniejszym wniosku przyjęto podejście porównywalne do podejścia stosowanego w dyrektywie 2008/115/WE.

Zgodnie z art. 4 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatów, Dania podejmie decyzję, w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę decyzji w sprawie niniejszego rozporządzenia, czy dokona transpozycji niniejszego wniosku, stanowiącego rozwinięcie dorobku Schengen, do swojego prawa krajowego.

W odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii dyrektywa powrotowa prezentuje charakter mieszany, co odzwierciedlają motywy 26 i 27. Wynika z tego, że do niniejszego wniosku zastosowanie ma zarówno Protokół nr 19 w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, jak i Protokół nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości; protokoły te są załączone do Traktatów. Zgodnie z tym drugim protokołem (niedotyczącym Schengen) Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie są nim związane ani nie podlegają jego stosowaniu; mogą jednak zgłosić Radzie, że chcą uczestniczyć w niniejszym instrumencie.

Na podstawie odpowiednich umów dotyczących włączenia tych państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen Islandia, Norwegia i Liechtenstein mają być związane proponowanym rozporządzeniem.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Celem wniosku jest utworzenie systemu wymiany informacji na temat decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE między państwami członkowskimi w celu ułatwienia ich wykonywania oraz na potrzeby monitorowania przestrzegania przez nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich obowiązku powrotu. Cel ten nie może być w wystarczający sposób osiągnięty przez państwa członkowskie działające samodzielnie. Obecnie nie istnieje system umożliwiający systematyczną wymianę informacji w sprawie decyzji nakazujących powrót wydanych przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. W związku z tym organy krajowe nie mogą wiedzieć, czy w odniesieniu do obywateli państw trzecich inne państwa członkowskie wydały decyzje nakazujące powrót, także w przypadku zatrzymania nielegalnych migrantów w czasie nielegalnego przemieszczania się w ramach UE oraz przejazdu na terytoria innych państw członkowskich. Cel niniejszego wniosku może zatem zostać lepiej osiągnięty przez Unię Europejską.

• Proporcjonalność

Artykuł 5 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że działanie Unii nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatu. Forma wybrana dla tego działania UE musi

zatem umożliwić osiągnięcie celów wniosku i jego wprowadzenie w życie w jak najskuteczniejszy sposób.

Proponowane rozporządzenie ma na celu ułatwienie wykonywania i monitorowania decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE w odniesieniu do nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, z myślą o zapewnieniu bardziej efektywnej i skutecznej polityki powrotowej. W związku z tym zapewnia ono dodatkowe narzędzie, z którego państwa członkowskie będą mogły skorzystać w celu wypełnienia obowiązku podjęcia wszystkich niezbędnych kroków, aby zapewnić wykonanie decyzji nakazujących powrót w skuteczny i proporcjonalny sposób, zgodnie z art. 8 ust. 1 dyrektywy powrotowej.

Aby osiągnąć te cele, zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do ich osiągnięcia.

- **Wybór instrumentu**

Aby ustanowić jednolite i zharmonizowane procedury, które są bezpośrednio stosowane, należy przyjąć niniejszy akt w formie rozporządzenia. Oprócz tego niniejszy wniosek dotyczy wykorzystania scentralizowanego europejskiego systemu informacyjnego. W związku z tym zasady dotyczące jego wykorzystania muszą być określone w rozporządzeniu.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post* / kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Zgodnie z rozporządzeniem SIS II¹⁹ i decyzją Rady 2007/533/WSiSW²⁰ trzy lata po rozpoczęciu eksploatacji centralnego systemu SIS II Komisja przeprowadziła ogólną ocenę tego systemu oraz dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji uzupełniających pomiędzy państwami członkowskimi. W ocenie tej w szczególności skupiono się na przeglądzie stosowania art. 24 rozporządzenia w sprawie SIS II ustanawiającego warunki dokonywania wpisów na potrzeby odmowy prawa wjazdu i pobytu w odniesieniu do obywateli państw trzecich. Wnioski wynikające z oceny zostały zawarte we wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych oraz wniosku dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych.

Zgodnie z art. 19 dyrektywy powrotowej 2008/115/WE Komisja opublikowała również w 2014 r. komunikat w sprawie unijnej polityki powrotowej²¹, który zawiera sprawozdanie ze stosowania dyrektywy 2008/115/WE. W komunikacie tym stwierdzono, że potencjał SIS w dziedzinie polityki powrotowej powinien zostać zwiększony oraz wskazano, że przegląd SIS

¹⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4).

²⁰ Decyzja Rady 2007/533/WSiSW z dnia 12 czerwca 2007 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 205 z 7.8.2007, s. 63).

²¹ COM(2014) 199 final.

II stanowi okazję dla poprawy spójności polityki powrotowej i SIS II, a także zasugerowano wprowadzenie obowiązku dokonywania przez państwa członkowskie wpisów do SIS II dotyczących odmowy wjazdu w odniesieniu do zakazów wjazdu wydanych na podstawie dyrektywy powrotowej.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

O udzielenie informacji zwrotnych oraz sugestii dotyczących potencjalnego wykorzystania SIS w odniesieniu do powrotów zwrócono się do odpowiednich zainteresowanych podmiotów, w tym delegatów z Komitetu SIS–VIS oraz Grupy Kontaktowej ds. Dyrektywy Powrotowej. Dyskusje na ten temat odbyły się na posiedzeniach Komitetu SIS–VIS (w dniach 10 maja 2016 r. oraz 30 czerwca 2016 r.) oraz Grupy Kontaktowej ds. Dyrektywy Powrotowej (w dniach 16 listopada 2015 r., 18 marca i 20 czerwca 2016 r.). Dnia 5 lutego 2016 r. odbyły się wspólne warsztaty z udziałem delegatów z Komitetu SIS–VIS oraz Grupy Kontaktowej ds. Dyrektywy Powrotowej. Uczestniczyli w nich także przedstawiciele unijnych agencji, takich jak Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

W październiku 2015 r. Komisja zleciła ekspertyzę zewnętrzną²², mającą na celu przeprowadzenie oceny wykonalności oraz technicznych i operacyjnych skutków ustanowienia ogólnounijnego systemu wymiany danych dotyczących decyzji nakazujących powrót oraz monitorowania przestrzegania decyzji wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. Badanie to zakończono w kwietniu 2016 r.

- **Ocena skutków**

Nie przeprowadzono oceny skutków. Wniosek opiera się jednak na wynikach studium wykonalności, o którym mowa powyżej.

Wynika z niego, że wprowadzanie decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE jako wpisów w SIS byłoby technicznie wykonalne i przyniosłoby wymierne korzyści, zwłaszcza w odniesieniu do widoczności informacji w państwach członkowskich oraz usprawnienia działań następnych.

Ułatwiłoby to organom:

- wykonywanie decyzji w przypadku niezastosowania się do nich;
- monitorowanie każdej decyzji pod kątem tego, czy wykonano zobowiązanie do powrotu;
- zweryfikowanie, czy obywatel państwa trzeciego przebywający nielegalnie na terytorium jednego państwa członkowskiego jest objęty decyzją nakazującą powrót wydaną przez inne państwo członkowskie;
- wykonywanie decyzji w imieniu innych państw członkowskich;
- identyfikowanie nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w oparciu o informacje na temat decyzji podlegających wykonaniu;

²² Badanie wykonalności oraz skutków ustanowienia w ramach Systemu Informacyjnego Schengen ogólnounijnego systemu wymiany danych dotyczących decyzji nakazujących powrót oraz monitorowania przestrzegania tych decyzji (<https://bookshop.europa.eu/en/study-on-the-feasibility-and-implications-of-setting-up-within-the-framework-of-the-schengen-information-system-an-eu-wide-system-for-exchanging-data-on-and-monitoring-compliance-with-return-decisions-pbDR0116353/>).

- gromadzenie statystyk dotyczących zastosowania się i niezastosowania się do decyzji nakazujących powrót.

Z drugiej strony studium wykazało, że szereg niezbędnych zmian o charakterze technicznym i operacyjnym miałyby wpływ na bieżące praktyki, organizację oraz infrastrukturę. Skutki wprowadzania decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE do SIS obejmują nowe/zmienione procedury operacyjne, dodatkowe kategorie danych we wpisach dotyczących powrotu i nowe funkcje SIS (takie jak funkcja powiadamiania państwa dokonującego wpisu o upływie terminu dobrowolnego wyjazdu). Zmiany te wymagałyby stworzenia w państwach członkowskich odpowiedniej infrastruktury w celu wprowadzania wpisów dotyczących powrotów do SIS oraz zarządzania nimi, a także dodatkowych zdolności do przechowywania danych w centralnym SIS.

Analiza obciążenia pracą wykazała, że wszystkie zainteresowane strony (zwłaszcza straż graniczna i policja oraz organy wydające decyzje nakazujące powrót zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE) musiałyby wykonać dodatkową pracę wynikającą z konieczności zarządzania wpisami dotyczącymi powrotu oraz podejmowania działań następczych w odniesieniu do większej liczby trafień. Ze studium wynika wreszcie, że istnieje potrzeba zapewnienia minimalnego poziomu harmonizacji pomiędzy państwami członkowskimi w odniesieniu do działań podejmowanych wobec osób, które są już objęte decyzjami wydanymi zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE przez inne państwo członkowskie.

• **Prawa podstawowe**

W niniejszym wniosku rozwija się i usprawnia istniejący system. Rozszerza się w nim zakres stosowania SIS w obecnym kształcie poprzez wprowadzenie nowej kategorii wpisów dotyczących decyzji nakazujących powrót. W związku z tym jego wpływ na prawa podstawowe jest ograniczony, ponieważ udowodniono już, że system ma istotne znaczenie i funkcjonuje prawidłowo; ustanowiono też już skuteczne gwarancje. Jednak ponieważ wniosek obejmuje przetwarzanie danych osobowych, może on wpływać na prawa podstawowe jednostki. Kwestia ta została wzięta pod uwagę, w związku z czym ustanowiono gwarancje mające na celu poszanowanie zasad określonych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności w jej art. 8.

Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie wniosku dotyczącego zarządzania granicami, wraz z wnioskiem dotyczącym współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, które stanowią podstawę prawną dla utworzenia, funkcjonowania i użytkowania SIS. W związku z tym gwarancje zawarte we wniosku dotyczącym zarządzania granicami odnoszące się do ochrony praw podstawowych, a w szczególności ochrony danych oraz praw osoby, której dane dotyczą, mają również zastosowanie do niniejszego wniosku.

Ponadto wprowadzono przepisy mające na celu zapewnienie, że wpisy dotyczące powrotów nie będą prowadziły do podejmowania środków mających na celu wykonanie decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE w okresie biegu terminu dobrowolnego wyjazdu lub gdy wykonanie decyzji zostało zawieszone lub gdy termin wydalenia został przesunięty (art. 3 ust. 2 i ust. 3).

Elementy decyzji nakazującej powrót wydanej zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE, które należy wprowadzać do SIS, ograniczają się do tego, co jest ściśle niezbędne w celu umożliwienia właściwym organom zidentyfikowania konkretnego obywatela państwa trzeciego, przeprowadzenia powrotu w razie potrzeby oraz zweryfikowania, że obowiązek powrotu został wypełniony (art. 4).

Dane będą przechowywane w SIS tak długo, jak będzie to potrzebne do osiągnięcia celu związanego z powrotem. W związku z tym państwa członkowskie dokonujące wpisów będą zobowiązane do usuwania danych niezwłocznie po otrzymaniu potwierdzenia powrotu (art. 6), jeżeli decyzja przestała obowiązywać, jeżeli dana osoba uzyskała obywatelstwo UE lub obywatelstwo państwa, którego obywatele korzystają z prawa do swobodnego przepływu w obrębie Unii, lub jeżeli osoba będąca przedmiotem wpisu może wykazać, że opuściła terytorium państwa członkowskiego zgodnie z decyzją nakazującą powrót wydaną zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE (art. 7).

Nowe przepisy dotyczące SIS sprawiają, że sytuacje, w których obywatele państw trzecich objęci decyzją nakazującą powrót wydaną przez państwo członkowskie zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE posiadają jednocześnie zezwolenie na pobyt lub prawo pobytu wydane lub przyznane przez inne państwo członkowskie, będą bardziej widoczne. W takich przypadkach organy mają obowiązek uczestnictwa w procedurze konsultacji. W stosownych przypadkach wpis dotyczący powrotu zostanie również usunięty (art. 8).

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek rozszerza zakres stosowania obecnego SIS poprzez wprowadzenie nowej kategorii wpisów dotyczących decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE oraz funkcji służących do tworzenia, aktualizowania i usuwania wpisów dotyczących powrotów. Ponadto wprowadza on nową funkcjonalność polegającą na automatycznym powiadamianiu państw członkowskich dokonujących wpisów o upływie terminu dobrowolnego wyjazdu.

Ze względu na uzupełniający charakter niniejszego wniosku związany z nim wpływ na budżet rozpatrzono oddzielnie w niezależnej ocenie skutków finansowych dotyczącej wyłącznie ustanowienia przedmiotowej specjalnej kategorii wpisów.

Ocena skutków finansowych dołączona do niniejszego wniosku odzwierciedla zmiany wymagane na potrzeby utworzenia tej nowej kategorii wpisów. Kosztorys opiewający na kwotę 3,6 mln EUR obejmuje koszty technicznej modernizacji SIS na potrzeby powrotów. Kosztorysy dotyczące ogólnie pojętego rozwijania centralnego SIS, infrastruktury łączności oraz modernizacji krajowych systemów SIS nie są ujęte w ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do niniejszego wniosku, ale zostały szczegółowo określone w ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych oraz wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych.

W celu przeprowadzenia modernizacji i wdrożenia funkcji przewidzianych w przedmiotowym wniosku zaplanowano przeprogramowanie pozostałej części puli środków przeznaczonych w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na inicjatywę na rzecz inteligentnych granic. Rozporządzenie w sprawie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i wsparcia w zakresie granic²³ jest instrumentem finansowym, w którym uwzględniono budżet

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 515/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego w zakresie granic zewnętrznych i wiz (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 143).

przeznaczony na realizację pakietu dotyczącego inteligentnych granic. W art. 5 rozporządzenia przewidziano, że kwota 791 mln EUR zostanie wdrożona poprzez realizację programu tworzenia systemów informatycznych wspierających zarządzanie przepływami migracyjnymi przez granice zewnętrzne na warunkach określonych w art. 15. Z podanej powyżej kwoty 791 mln EUR kwota 480 mln EUR jest zarezerwowana na rozwój systemu wjazdu/wyjazdu, a kwota 210 mln EUR – na rozwój europejskiego systemu informacji o podróży oraz zezwoleń na podróż (ETIAS). Część pozostałej kwoty zostanie przeznaczona na pokrycie kosztów zmian przewidzianych w przedmiotowym wniosku.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Zastosowanie mają przepisy dotyczące przeglądu i monitorowania zawarte w art. 53 ust. 7 i ust. 8 wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Wniosek ma na celu określenie warunków i procedur wykorzystywania SIS na potrzeby powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, w stosunku do których właściwe organy krajowe wydały decyzję nakazującą powrót zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. Wniosek wymaga wprowadzania danych do SIS i przetwarzania ich w tym systemie pod postacią wpisów dotyczących obywateli państw trzecich objętych decyzją nakazującą powrót oraz wymiany informacji uzupełniających dotyczących takich wpisów. Wykorzystywanie SIS na potrzeby powrotów ma na celu wspieranie organów imigracyjnych w prowadzeniu działań następczych oraz egzekwowaniu powrotów obywateli państw trzecich, którym nie przysługuje prawo pobytu w państwach członkowskich, w celu ułatwienia zapobiegania nielegalnej migracji i zniechęcaniu do niej, a także lepszej wymiany informacji i współpracy pomiędzy organami imigracyjnymi.

Zakres (art. 1)

Dla skutecznego funkcjonowania systemu kluczowe znaczenie ma wprowadzanie do SIS wszystkich decyzji nakazujących powrót wydanych przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. Oznacza to, że państwa członkowskie powinny dokonywać wpisów dotyczących a) decyzji nakazujących powrót wydanych w wyniku stosowania art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/115 oraz b) decyzji ustanawiających obowiązek powrotu wydanych wobec nielegalnych migrantów, którym odmówiono wjazdu na przejściu granicznym lub których zatrzymano w związku z nielegalnym przekroczeniem granicy zewnętrznej i którzy nie uzyskali zezwolenia na pobyt (art. 2 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2008/115/WE), jak również c) decyzji ustanawiających obowiązek powrotu wydanych w charakterze sankcji karnej (art. 2 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2008/115/WE).

Wprowadzanie wpisów dotyczących powrotów (art. 3)

Artykuł 3 określa cel i zasady dokonywania w SIS wpisów dotyczących powrotów w celu umożliwienia właściwym organom zweryfikowania, czy wykonano obowiązek powrotu, oraz ułatwienia wykonania decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. Wpisu należy dokonać niezwłocznie po wydaniu decyzji w odniesieniu do konkretnego nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego, aby umożliwić weryfikację, o której mowa powyżej. Wpis powinien wskazywać,

czy ciągle biegnie termin dobrowolnego wyjazdu lub czy wykonanie decyzji zostało zawieszone lub czy termin wydalenia został przesunięty.

W przypadku gdy brak jest podstaw do uznania, że godziłoby to w cel procedury powrotu, powrót dobrowolny należy przedkładać nad powrót przymusowy, a także wyznaczyć termin dobrowolnego wyjazdu zgodnie z art. 7 dyrektywy 2008/115/WE. We wpisie należy wskazać okres biegu terminu dobrowolnego wyjazdu oraz wszystkie przypadki jego przedłużenia, aby umożliwić organom publicznym zdecydowanie, czy w danym przypadku należy podjąć działania.

Kategorie danych (art. 4)

Artykuł 4 wskazuje elementy danych, które mogą znajdować się we wpisie dotyczącym powrotu i które są podobne do tych przewidzianych w art. 20 wniosku dotyczącego zarządzania granicami.

Dane dotyczące terminu dobrowolnego wyjazdu odnoszą się tylko do wpisów dotyczących powrotu, niezależnie od tego, czy wykonanie decyzji nakazującej powrót wydanej zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE zostało zawieszone lub czy też termin jej wykonania został przesunięty.

Skuteczna i terminowa wymiana informacji uzupełniających (art. 5)

Skuteczna i terminowa współpraca i wymiana informacji uzupełniających pomiędzy państwami członkowskimi wymaga utworzenia pojedynczego punktu kontaktowego. Artykuł 6 stanowi, że każde państwo członkowskie musi wyznaczyć organ odpowiedzialny za wymianę informacji uzupełniających na temat wpisów dotyczących obywateli państw trzecich w kontekście powrotu i nielegalnego pobytu. Przepisy podręcznika SIRENE, o których mowa w art. 8 wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania SIS w dziedzinie odpraw granicznych, mają zastosowanie do wyznaczonego organu.

W celu spełnienia wymogów określonych w art. 8 wspomnianego wyżej wniosku dotyczącego stałej dostępności i terminowego odpowiadania na zapytania (w ciągu maksymalnie 12 godzin) konieczne jest, aby państwa członkowskie zadbały, by organy właściwe do podejmowania decyzji związanych z pobytem obywateli państw trzecich na ich terytorium aktywnie uczestniczyły w wymianie informacji uzupełniających.

Potwierdzenie powrotu (art. 6)

Artykuł 6 zobowiązuje państwa członkowskie do przekazania potwierdzenia wyjazdu obywatela państwa trzeciego objętego wpisem dotyczącym powrotu państwu członkowskiemu, które dokonało wpisu, lub organowi, który dokonał wpisu; zasada ta ma zastosowanie również wówczas, gdy to samo państwo członkowskie odpowiada za dokonanie wpisu i jego egzekwowanie. Przepis ten umożliwia organom wydającym i wykonującym decyzje nakazujące powrót wydane zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE zweryfikowanie, czy wykonano obowiązek powrotu.

Przepis ten wymaga prowadzenia systematycznych kontroli przy wyjeździe w celu zapewnienia, że zgłoszone zostaną wszystkie przypadki opuszczenia terytorium przez określonych obywateli państw trzecich. Wniosek zmieniający rozporządzenie nr 562/2006 (kodeks graniczny Schengen) ma na celu dostosowanie obowiązku systematycznego sprawdzania obywateli państw trzecich w bazach danych zarówno przy wjeździe, jak i wyjeździe.

Niewykonanie obowiązku powrotu (art. 7)

Artykuł 7 określa przepisy mające zastosowanie w przypadku niewykonania obowiązku powrotu. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, ułatwi państwom członkowskim wykonywanie obowiązków wynikających z art. 8 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy nie wykonali obowiązku powrotu.

Ustęp 2 określa procedury mające zastosowanie w sytuacjach, gdy obywatel państwa trzeciego, który jest przedmiotem wpisu, został zidentyfikowany i zatrzymany w innym państwie członkowskim. Należy wówczas przeprowadzić dalsze postępowanie zgodnie z unijnym dorobkiem dotyczącym powrotów oraz innymi przepisami prawa krajowego i unijnego mającego zastosowanie do danego przypadku, co obejmuje:

- 1) wydanie decyzji nakazującej powrót zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE;
- 2) przekazanie obywatela państwa trzeciego z powrotem do państwa członkowskiego dokonującego wpisu na podstawie istniejącej umowy dwustronnej zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy 2008/115/WE lub
- 3) uznanie decyzji nakazującej powrót wydanej przez państwo członkowskie dokonujące wpisu na podstawie dyrektywy 2001/40/WE.

Procedura konsultacji (art. 8)

Artykuł 8 wniosku ustanawia procedury niezbędne dla zapobiegania sytuacjom, w których występują rozbieżności lub sprzeczne decyzje wydane przez różne państwa członkowskie, a także rozwiązywania takich kwestii. Wzajemne konsultacje pomiędzy właściwymi organami krajowymi mogą ułatwić zapobieganie takim konfliktowym sytuacjom i rozstrzyganie tych kwestii, z uwzględnieniem interesów zainteresowanych stron. Aby takie konsultacje były skuteczne, należy je przeprowadzać szybko.

Przechowywanie i usuwanie wpisów (art. 6, 8 i 9)

Artykuł 6 ust. 2 przewiduje, że wpisy dotyczące powrotu należy usuwać w następstwie powrotu danego obywatela państwa trzeciego. Ustęp ten stanowi uzupełnienie przepisów dotyczących momentu, w którym wpisy dotyczące zakazów wjazdu stają się skuteczne w SIS, określonego w art. 24 ust. 3 wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania SIS w dziedzinie odpraw granicznych. Państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia, by między wyjazdem a aktywowaniem w SIS wpisu dotyczącego zakazu wjazdu nie wystąpiła luka czasowa.

Artykuł 9 zawiera dalsze zasady dotyczące usuwania wpisów. Oprócz sytuacji wchodzących w zakres art. 6 i art. 8, na podstawie których usuwanie wpisów następuje w następstwie powrotu danego obywatela państwa trzeciego lub w następstwie przeprowadzenia procedury konsultacyjnej, wpis dotyczący powrotu powinien być również usuwany w przypadku, gdy decyzja nakazująca powrót wydana zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE została cofnięta lub unieważniona. Druga część ust. 1 odnosi się do sytuacji, w których konieczne jest usunięcie wpisu ze względu na to, że wyjazd danej osoby nie został należycie zarejestrowany.

W kontekście dalszego udoskonalenia SIS zbadana zostanie możliwość pozostawienia w SIS informacji o decyzjach nakazujących powrót po ich wykonaniu. Informacja ta mogłaby być przydatna w przypadku ponownego wjazdu obywatela państwa trzeciego na terytorium państw członkowskich i przebywania przez niego nielegalnie w innym państwie członkowskim niż państwo, które wydało pierwszą decyzję nakazującą powrót.

W przypadku gdy powrót nie został potwierdzony lub gdy wpis dotyczący powrotu nie został usunięty z innych względów, wpis będzie przechowywany przez pięć lat, co odpowiada

okresowi przechowywania wpisów dotyczących odmowy wjazdu (art. 34 wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania SIS w dziedzinie odpraw granicznych).

Przekazywanie danych do państw trzecich (art. 10)

Artykuł 10 zawiera szczegółowe zasady dotyczące przekazywania danych do państw trzecich na ściśle określonych warunkach.

Prawa dostępu (art. 12)

W państwach członkowskich organy odpowiedzialne za wydawanie decyzji nakazujących powrót zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE mogą się znacznie różnić między sobą. W zależności od powodu nielegalnego pobytu (np. odmowa udzielenia azylu, przekroczenie dozwolonego wiza okresu pobytu, wygaśnięcie dokumentu pobytowego) za wydanie takich decyzji mogą odpowiadać różne organy, w tym organy sądowe, w przypadku gdy nałożenie obowiązku powrotu wynika z odwołania od decyzji o odmowie wydania dokumentu pobytowego lub przyznania prawa pobytu lub wydano je w charakterze sankcji karnej. Takie organy powinny zatem mieć dostęp do SIS w celu wprowadzania, aktualizowania, usuwania i wyszukiwania danych. Ponadto dostęp do danych w SIS powinny mieć też organy odpowiedzialne za identyfikowanie obywateli państw trzecich podczas kontroli dokonywanych przez straż graniczną, policję lub inne organy ścigania.

W związku z tym art. 12 stanowi, że odpowiedniego dostępu do wpisów dotyczących powrotu należy udzielić:

- organom krajowym odpowiedzialnym za identyfikację obywateli państw członkowskich na terytorium państw członkowskich, o których mowa w art. 29 ust. 1 lit. a), b), c) i d) rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne]. Organy odpowiedzialne za odprawy graniczne muszą mieć dostęp do danych do celów identyfikacji obywateli państw członkowskich, których dotyczy decyzja nakazująca powrót i którzy opuszczają terytorium państw członkowskich. Policja i inne organy ścigania są, zgodnie z przepisami prawa krajowego, odpowiedzialne za identyfikację i zapewnienie powrotu osób przebywających na terytorium danego państwa. Organy imigracyjne są odpowiedzialne za wydawanie decyzji (w tym decyzji nakazujących powrót) w sprawie wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich;
- krajowe organy wymiaru sprawiedliwości (art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne]) powinny mieć dostęp do danych zawartych w SIS, jeżeli są one zgodnie z prawem krajowym właściwe do wydawania decyzji w sprawie wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich;
- użytkownikom instytucjonalnym, o których mowa w art. 30–31 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne] (Europol i Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej), w kontekście ich kompetencji w ramach Europejskiego Centrum Zwalczania Przemytu Migrantów (Europol) oraz na potrzeby zadań związanych z powrotem (Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej).

Zastosowanie przepisów rozporządzenia SIS w sprawie zarządzania granicami (art. 13)

Artykuł 13 stanowi wreszcie, że ogólne przepisy dotyczące SIS zawarte we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania SIS w dziedzinie odpraw granicznych mają również zastosowanie do przetwarzania danych wprowadzonych na potrzeby niniejszego wniosku; w szczególności odnosi się to do przepisów dotyczących odpowiedzialności państw członkowskich i agencji, wprowadzania i

przetwarzania wpisów, warunków dostępu do danych i ich przechowywania, przetwarzania danych, ich ochrony, odpowiedzialności oraz monitorowania i statystyk.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu
nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Powrót obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania w państwach członkowskich lub przestali je spełniać, stanowi istotny aspekt kompleksowych starań zmierzających do rozwiązania problemu nielegalnej migracji i zwiększenia odsetka powrotów nielegalnych migrantów, w pełnym poszanowaniu praw podstawowych, a w szczególności zasady *non-refoulement*, oraz zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE.
- (2) Konieczne jest zwiększenie skuteczności europejskiego systemu powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Jest to niezbędne w celu utrzymania zaufania publicznego do unijnej polityki w dziedzinie migracji i azylu oraz udzielania wsparcia osobom potrzebującym ochrony międzynarodowej.
- (3) Państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie niezbędne kroki w celu zagwarantowania powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w sposób skuteczny i proporcjonalny, zgodnie z przepisami dyrektywy 2008/115/WE.
- (4) Należy ustanowić ogólnounijny system służący do wymiany informacji między państwami członkowskimi na temat decyzji nakazujących powrót wydanych w odniesieniu do obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE oraz do monitorowania, czy obywatele państw trzecich objęci tymi decyzjami opuścili terytorium państw członkowskich.
- (5) Rozporządzenie (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne]²⁴ i rozporządzenie (UE) 2018/xxx [współpraca policyjna i sądowa]²⁵ ustanawiają warunki dotyczące utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS).

²⁴

Rozporządzenie (UE) 2018/...w sprawie utworzenia, użytkowania i funkcjonowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych (Dz.U. ...).

- (6) Wpisy w SIS dotyczące powrotów oraz wymiana informacji uzupełniających dotyczących tych wpisów powinny ułatwić właściwym organom podejmowanie niezbędnych kroków w celu wykonania decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. SIS powinien przyczynić się identyfikowania obywateli państw trzecich, których dotyczy taka decyzja nakazująca powrót i którzy zbiegli oraz zostali zatrzymani w innym państwie członkowskim, a także wymiany informacji na ich temat między państwami członkowskimi. Wspomniane środki powinny ułatwić zapobieganie nielegalnej migracji i zniechęcanie do niej oraz wzmacniać współpracę między organami państw członkowskich.
- (7) Aby zapewnić skuteczność powrotów i zwiększyć wartość dodaną wpisów dotyczących powrotu, państwa członkowskie powinny wprowadzać wpisy do SIS w odniesieniu do wszystkich wydawanych przez siebie decyzji nakazujących powrót dotyczących nielegalnie przebywających obywateli państw członkowskich zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. W tym celu państwa członkowskie powinny dokonać wpisu do SIS także w przypadku wydania decyzji nakładających lub stwierdzających obowiązek powrotu w sytuacjach opisanych w art. 2 ust. 2 tej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do obywateli państw trzecich którzy zostali objęci zakazem wjazdu zgodnie z kodeksem granicznym Schengen lub zatrzymani lub ujęci przez właściwe organy w związku z nielegalnym przekroczeniem zewnętrznej granicy lądowej, morskiej lub powietrznej państwa członkowskiego i którzy następnie nie otrzymali karty pobytu lub którym nie przyznano prawa pobytu w tym państwie członkowskim, a także w odniesieniu do obywateli państw trzecich, wobec których orzeczono powrót w charakterze sankcji karnej lub w wyniku orzeczenia sankcji karnej zgodnie z prawem krajowym, lub którzy podlegają procedurom ekstradycji.
- (8) W niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić wspólne zasady dokonywania w SIS wpisów dotyczących powrotu niezwłocznie po wydaniu decyzji nakazujących powrót będących podstawą tych wpisów zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. Wpis powinien wskazywać, czy danemu obywatelowi państwa członkowskiego wyznaczono termin dobrowolnego wyjazdu, w tym czy termin ten został przedłużony ze względu na szczególne okoliczności konkretnej sprawy oraz czy wykonanie decyzji zostało zawieszone lub czy termin wydalenia został przesunięty.
- (9) Konieczne jest określenie kategorii danych, które mogą być wprowadzane do SIS w odniesieniu do obywateli państw trzecich objętych decyzją nakazującą powrót wydaną zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE. Wpisy dotyczące powrotów powinny zawierać tylko te dane, które są wymagane w celu zidentyfikowania osób, których dane te dotyczą, aby umożliwić właściwym organom niezwłoczne podejmowanie świadomych decyzji oraz zapewnić, w stosownych przypadkach, ochronę przed osobami, które posiadają broń, stosują przemoc, zbiegli lub też uczestniczą w działalności, o której mowa w art. 1, 2, 3 i 4 decyzji ramowej Rady 2002/475/JHA w sprawie zwalczania terroryzmu²⁶. W celu ułatwienia identyfikacji i wykrycia wielorakich tożsamości wpis powinien ponadto zawierać

²⁵ Rozporządzenie (UE) 2018/... w sprawie utworzenia, użytkowania i funkcjonowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych (Dz.U. ...).

²⁶ Decyzja ramowa Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu (Dz.U. L 164 z 22.6.2002, s. 3).

odniesienie do dokumentu tożsamości lub numeru i kopii takiego dokumentu, jeżeli jest dostępny.

- (10) Każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć organ odpowiedzialny za wymianę informacji uzupełniających w związku z wpisami dotyczącymi powrotu w celu zapewnienia skutecznej i sprawnej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi.
- (11) Należy ustanowić procedury umożliwiające państwom członkowskim zweryfikowanie, czy obowiązek powrotu został wykonany, oraz przekazanie potwierdzenia wyjazdu danego obywatela państwa trzeciego państwu członkowskiemu, które dokonało wpisu dotyczącego powrotu. Informacje te powinny przyczynić się do bardziej kompleksowego monitorowania wykonywania decyzji nakazujących powrót zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE.
- (12) Wpisy dotyczące powrotu należy usuwać, gdy tylko państwo członkowskie lub właściwy organ, który wydał decyzję nakazującą powrót zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE, zostały poinformowane o powrocie. W przypadku gdy decyzji nakazującej powrót towarzyszy zakaz wjazdu, ten ostatni powinien zostać wprowadzony do SIS zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne]. W takich przypadkach państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, by między wyjazdem obywatela państwa trzeciego ze strefy Schengen a aktywowaniem w SIS wpisu dotyczącego zakazu wjazdu nie wystąpiła luka czasowa.
- (13) SIS powinien zawierać mechanizm powiadamiania państw członkowskich o niewykonaniu przez obywateli państw trzecich obowiązku powrotu w wyznaczonym terminie dobrowolnego wyjazdu. Mechanizm ten powinien ułatwić państwom członkowskim wykonywanie obowiązków wynikających z art. 8 ust. 1 dyrektywy 2008/115/WE w odniesieniu do obywateli państw trzecich, którzy nie wykonali obowiązku powrotu.
- (14) Niniejsze rozporządzenie powinno ustanowić obowiązkowe zasady prowadzenia konsultacji między organami krajowymi w celu rozwiązania problemów wynikających z ewentualnych sprzecznych instrukcji. Konsultacje należy przeprowadzić w przypadku, gdy obywatele państw trzecich, którzy są w posiadaniu ważnego dokumentu pobytowego lub którym państwo członkowskie wydało inne zezwolenie lub przyznało prawo pobytu, są objęci wpisem dotyczącym powrotu wydanym przez inne państwo członkowskie, lub w przypadkach wystąpienia sytuacji konfliktowych przy wjeździe na terytorium państw członkowskich.
- (15) Wpisy należy przechowywać w SIS jedynie przez okres konieczny do osiągnięcia celów, w jakich zostały one do niego wprowadzone. Zgodnie z art. 34 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne] okres weryfikacji wpisów dotyczących obywateli państw trzecich wynosi pięć lat.
- (16) Dane przetwarzane w SIS lub przekazane w drodze wymiany informacji uzupełniających mogą zapewnić państwu członkowskiemu wykonującemu decyzję informacje, które są przydatne do szybkiej identyfikacji i ponownego wydania dokumentów nielegalnie przebywającym obywatelom państw trzecich w celu zapewnienia ich powrotu do państwa trzeciego. W indywidualnych przypadkach powinna istnieć możliwość przekazania w tym celu takich danych państwu trzeciemu. Przekazywanie wszelkich danych osobowych powinno podlegać jasnym warunkom, powinno mieć miejsce zgodnie z przepisami rozporządzenia (UE) 2016/679 i odbywać się za zgodą państwa członkowskiego, które dokonało wpisu.

- (17) Organy krajowe odpowiedzialne za powrót mogą znacznie się różnić pomiędzy państwami członkowskimi, ale mogą to również być różne organy w ramach tego samego państwa członkowskiego, w zależności od przyczyn nielegalnego pobytu. Organy sądowe również mogą wydawać decyzje nakazujące powrót zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE, na przykład w wyniku odwołań od decyzji o odmowie wydania zezwolenia na pobyt lub przyznania prawa pobytu lub w charakterze sankcji karnej. Wszystkie organy krajowe odpowiedzialne za wydawanie i wykonywanie decyzji nakazujących powrót zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE powinny mieć prawo dostępu do SIS w celu wprowadzania, aktualizowania, usuwania i wyszukiwania wpisów dotyczących powrotów.
- (18) Dostęp do wpisów dotyczących powrotów należy przyznać organom krajowym, o których mowa w art. 29 ust. 1 lit. a), b) c) i d) oraz art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne] na potrzeby identyfikowania obywateli państw trzecich oraz ich powrotów.
- (19) Rozporządzenie (UE) 2016/794 w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (rozporządzenie w sprawie Europolu) stanowi, że Europol wspiera i wzmacnia działania prowadzone przez właściwe organy państw członkowskich oraz współpracę między tymi organami w zakresie zwalczania terroryzmu i poważnych przestępstw oraz zapewnia analizę i oceny zagrożeń. Aby ułatwić Europolowi realizację jego zadań, w szczególności w ramach Europejskiego Centrum Zwalczania Przemytu Migrantów, należy umożliwić tej agencji dostęp do kategorii wpisów zdefiniowanych w niniejszym rozporządzeniu.
- (20) Rozporządzenie (UE) 2016/1624 stanowi, że przyjmujące państwo członkowskie upoważnia członków zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej lub zespołów składających się z personelu realizującego zadania w dziedzinie powrotów, rozmieszczonych przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, do korzystania z europejskich baz danych, w przypadku gdy konsultacje te są niezbędne do realizacji celów operacyjnych określonych w planie operacyjnym w odniesieniu do odpraw granicznych, ochrony granic i powrotów. Celem rozmieszczenia zespołów Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zespołów składających się z personelu realizującego zadania w dziedzinie powrotów oraz zespołów wspierających zarządzanie migracjami jest zapewnienie wzmocnienia technicznego i operacyjnego wnioskujących państw członkowskich, zwłaszcza tych zmagających się z nieproporcjonalnymi wyzwaniem migracyjnymi. Realizacja zadań przypisanych zespołom Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej, zespołom składającym się z personelu realizującego zadania w dziedzinie powrotów oraz zespołom wspierającym zarządzanie migracjami wymaga dostępu do wpisów dotyczących powrotów znajdujących się w SIS za pośrednictwem interfejsu technicznego łączącego Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej z centralnym SIS.
- (21) Przepisy dotyczące obowiązków państw członkowskich i Europejskiej Agencji do spraw Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości, wprowadzania i przetwarzania wpisów, warunków dostępu do wpisów i ich przechowywania, odpowiedzialności i monitorowania oraz statystyk, w brzmieniu uwzględnionym w rozporządzeniu (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne] powinny mieć również zastosowanie do danych wprowadzonych do SIS i przetwarzanych w tym systemie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

- (22) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie – w zakresie, w jakim ma ono zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399²⁷ lub przestali je spełniać – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (23) W zakresie, w jakim ma ono zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 lub przestali je spełniać, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE²⁸. Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związane ani nie podlega jego stosowaniu. Ponadto, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (24) W zakresie, w jakim ma ono zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 lub przestali je spełniać, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE²⁹. Irlandia nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponadto, zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (25) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie – w zakresie, w jakim ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 lub przestali je spełniać – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

²⁸ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowaniu wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

²⁹ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

Schengen³⁰, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji Rady 1999/437/WE³¹.

- (26) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie – w zakresie, w jakim ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 lub przestali je spełniać – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Współnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³², które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE³³.
- (27) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie – w zakresie, w jakim ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy nie spełniają warunków wjazdu zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/399 lub przestali je spełniać – stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Współnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Współnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen³⁴, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. C decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE³⁵.
- (28) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu [...] r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie określa warunki i procedury dokonywania i przetwarzania w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS), ustanowionym w rozporządzeniu (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne], wpisów dotyczących obywateli państw trzecich objętych decyzjami nakazującymi powrót wydanymi przez państwa członkowskie zgodnie z procedurami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE, jak również wymiany informacji uzupełniających dotyczących tych wpisów.

³⁰ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

³¹ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

³² Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

³³ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Współnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

³⁴ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

³⁵ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Współnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Współnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „powrót” oznacza powrót zdefiniowany w art. 3 pkt 3 dyrektywy 2008/115/WE;
- b) „obywatel państwa trzeciego” oznacza obywateli państw trzecich zdefiniowanych w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/115/WE;
- c) „decyzja nakazująca powrót” oznacza decyzję nakazującą powrót zdefiniowaną w art. 3 pkt 4 dyrektywy 2008/115/WE;
- d) „decyzja nakazująca powrót wydana zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE” oznacza decyzję nakazującą powrót w rozumieniu lit. c) oraz decyzję wydaną przez organ administracyjny lub sądowy, określającą lub stwierdzającą, że pobyt obywatela państwa trzeciego jest nielegalny, i nakładającą lub określającą obowiązek powrotu, wydaną na warunkach określonych w art. 2 ust. 2 dyrektywy 2008/115/WE;
- e) „dobrowolny wyjazd” oznacza dobrowolny wyjazd zdefiniowany w art. 4 pkt 8 dyrektywy 2008/115/WE;
- f) „CS-SIS” oznacza funkcję wsparcia technicznego centralnego SIS, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne].

Artykuł 3

Wprowadzanie danych do SIS

1. Dane dotyczące obywateli państw trzecich objętych decyzją nakazującą powrót wydaną zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE wprowadza się do SIS na potrzeby zweryfikowania, czy obowiązek powrotu został wykonany oraz w celu ułatwienia wykonania takiej decyzji. Wpis wprowadza się do SIS niezwłocznie po wydaniu decyzji nakazującej powrót wydanej zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE.
2. We wpisie należy niezwłocznie odnotować termin dobrowolnego wyjazdu wyznaczonego obywatelom państw trzecich objętym decyzją nakazującą powrót wydaną zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE.
3. We wpisie należy niezwłocznie odnotować zawieszenie wykonania decyzji nakazującej powrót wydanej zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE oraz przesunięcie terminu jej wykonania.

Artykuł 4

Kategorie danych

Dane wprowadzone do SIS zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia zawierają jedynie następujące informacje:

- a) nazwisko (nazwiska);
- b) imiona;
- c) nazwisko(-a) rodowe;
- d) poprzednio używane imiona i nazwiska oraz wszelkie aliasy;
- e) wszelkie szczególne, obiektywne cechy fizyczne niepodlegające zmianom;

- f) miejsce urodzenia;
- g) data urodzenia;
- h) płeć;
- i) obywatelstwo/obywatelstwa;
- j) informację, czy dana osoba jest uzbrojona, agresywna, czy jest uciekinierem lub czy uczestniczy w działaniu, o którym mowa w art. 1, 2, 3 i 4 decyzji ramowej Rady 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu;
- k) powód wpisu;
- l) organ dokonujący wpisu;
- m) odesłanie do decyzji będącej powodem wpisu;
- n) działania, jakie należy podjąć;
- o) odsyłacz lub odsyłacze do innych wpisów dokonanych w SIS;
- p) kategorię dokumentu identyfikacyjnego danej osoby;
- q) państwo wydania dokumentu identyfikacyjnego danej osoby;
- r) numer lub numery dokumentu identyfikacyjnego danej osoby;
- s) datę wydania dokumentu identyfikacyjnego danej osoby;
- t) fotografie i wizerunki twarzy;
- u) dane daktyloskopijne;
- v) kolorową kopię dokumentu identyfikacyjnego;
- w) termin dobrowolnego wyjazdu;
- x) wskazanie, czy wykonanie decyzji nakazującej powrót wydanej zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE zostało zawieszone lub termin jej wykonania został przesunięty.

Wpisu nie wolno dokonywać, jeśli brak jest danych, o których mowa w lit. a), g), k), m), n) i w). Wprowadzane są również wszystkie pozostałe dane, o ile są dostępne.

Artykuł 5

Organ odpowiedzialny za wymianę informacji uzupełniających

Każde państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za wymianę informacji uzupełniających dotyczących obywateli państw trzecich objętych powrotem zgodnie z przepisami podręcznika SIRENE, jak określono w art. 8 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne].

Artykuł 6

Potwierdzenie powrotu

1. W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego, do którego odnosi się wpis dotyczący powrotu, zostanie zidentyfikowany podczas wyjazdu przez granice zewnętrzne państwa członkowskiego, wówczas państwo członkowskie, które go zidentyfikowało, niezwłocznie przekazuje wskazane poniżej informacje państwu członkowskiemu dokonującemu wpisu w drodze wymiany informacji uzupełniających:
 - a) fakt zidentyfikowania obywatela państwa trzeciego;

- b) lokalizację oraz czas przeprowadzenia kontroli;
- c) informację o tym, czy obywatel państwa trzeciego opuścił terytorium państw członkowskich;
- d) informację o tym, czy powrót wynikał z dobrowolnego wykonania obowiązku powrotu, czy też obowiązek powrotu został zrealizowany pod przymusem;
- e) wskazanie docelowego państwa trzeciego.

W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego, do którego odnosi się wpis dotyczący powrotu, wyjedzie przez granicę zewnętrzną państwa członkowskiego, które dokonało wpisu, wówczas potwierdzenie powrotu przekazuje się właściwemu organowi zgodnie z przepisami prawa krajowego.

2. Państwo członkowskie dokonujące wpisu niezwłocznie usuwa wpis po otrzymaniu potwierdzenia powrotu.
3. Państwa członkowskie co miesiąc przekazują Europejskiej Agencji ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości ustanowionej na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011³⁶ („Agencja”) statystyki dotyczące liczby potwierdzonych powrotów, z informacją, czy powrót był wynikiem dobrowolnego wykonania obowiązku powrotu, czy też obowiązek powrotu zrealizowano pod przymusem, a także ze wskazaniem docelowego państwa trzeciego. Statystyki te nie zawierają żadnych danych osobowych.

Artykuł 7

Niewykonanie decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE

1. CS-SIS powiadamia państwa członkowskie o dokonanych przez nie wpisach dotyczących powrotu, w odniesieniu do których upłynął termin dobrowolnego wyjazdu.
2. W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego, do którego odnosi się wpis dotyczący powrotu, zostanie zidentyfikowany przez właściwy organ i ten sam organ stwierdzi, że obywatel ten nie wykonał obowiązku powrotu, wspomniany organ niezwłocznie konsultuje się z państwem członkowskim dokonującym wpisu w drodze wymiany informacji uzupełniających w celu niezwłocznego określenia działań, które należy podjąć.

Artykuł 8

Procedura konsultacji

1. Jeżeli państwo członkowskie rozważa wydanie dokumentu pobytowego lub innego zezwolenia na pobyt obywatelowi państwa trzeciego, do którego odnosi się wpis dotyczący powrotu wprowadzony przez inne państwo członkowskie, pierwsze z tych państw najpierw konsultuje się, w drodze wymiany informacji uzupełniających, z państwem członkowskim, które dokonało tego wpisu. Państwo członkowskie, które dokonało wpisu, udziela odpowiedzi w terminie siedmiu dni. Jeżeli państwo

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

członkowskie, które rozważa wydanie dokumentu pobytowego lub innego zezwolenia na pobyt, postanowi je wydać, wpis dotyczący powrotu zostaje usunięty.

2. Jeżeli państwo członkowskie rozważa dokonanie wpisu dotyczącego powrotu w odniesieniu do obywatela państwa trzeciego, który posiada ważny dokument pobytowy lub inne zezwolenie na pobyt wydane przez inne państwo członkowskie, informuje ono w drodze wymiany informacji uzupełniających państwo członkowskie, które wydało takie zezwolenie, w celu umożliwienia mu podjęcia decyzji, czy istnieją powody uzasadniające jego wycofanie. Państwo członkowskie, które wydało zezwolenie, udziela ostatecznej odpowiedzi w terminie siedmiu dni.
3. W przypadku trafienia odnoszącego się do wpisu dotyczącego powrotu obywatela państwa trzeciego, który posiada ważny dokument pobytowy lub inne zezwolenie na pobyt, państwo członkowskie, które zidentyfikowało danego obywatela państwa trzeciego, niezwłocznie konsultuje się z zainteresowanym państwem członkowskim, w drodze wymiany informacji uzupełniających, w celu określenia działań, które należy podjąć.
4. W przypadku gdy obywatel państwa trzeciego, który jest objęty wpisem nakazującym powrót, zostanie zidentyfikowany podczas wjazdu przez granice zewnętrzne, państwo członkowskie, które go zidentyfikowało, niezwłocznie informuje o tym, w drodze wymiany informacji uzupełniających, państwo członkowskie dokonujące wpisu w celu jego usunięcia.
5. Państwa członkowskie corocznie dostarczają Agencji statystyki dotyczące konsultacji przeprowadzonych zgodnie z ust. 1, 2, 3 i 4.

Artykuł 9

Usuwanie wpisów

1. Z zastrzeżeniem art. 6 i art. 8 wpisy dotyczące powrotu usuwa się wówczas, gdy decyzja, na podstawie której dokonano wpisu, została wycofana lub unieważniona przez właściwy organ. Wpisy dotyczące powrotu usuwa się również wówczas, gdy dany obywatel państwa trzeciego może wykazać, że opuścił terytorium państwa członkowskiego zgodnie z decyzją nakazującą powrót wydaną zgodnie z przepisami zgodnymi z dyrektywą 2008/115/WE.
2. Wpisy dotyczące powrotu dokonane w odniesieniu do osoby, która uzyskała obywatelstwo państwa członkowskiego lub któregośkolwiek z państw, których obywatele mogą korzystać z prawa do swobodnego przepływu w obrębie Unii, są usuwane po stwierdzeniu lub uzyskaniu przez państwo członkowskie dokonujące wpisu informacji zgodnie z art. 39 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne], że dana osoba uzyskała takie obywatelstwo.

Artykuł 10

Przekazywanie danych osobowych do państw trzecich na potrzeby powrotu

Dane przetwarzane w SIS oraz związane z nimi informacje uzupełniające na podstawie niniejszego rozporządzenia mogą być przekazywane lub udostępniane państwom trzecim zgodnie z przepisami rozdziału V rozporządzenia (UE) 2016/679 za zgodą państwa członkowskiego dokonującego wpisu jedynie do celów identyfikacji nielegalnie przebywającego obywatela państwa trzeciego oraz wydania mu dokumentów identyfikacyjnych lub dokumentów podróży z myślą o powrocie.

Artykuł 11

Dane statystyczne

Z zastrzeżeniem przepisów dotyczących statystyk zawartych w art. 54 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne] Agencja przedstawia dzienne, miesięczne i roczne statystyki, wyrażone zarówno w ujęciu zbiorczym, jak i w podziale na poszczególne państwa członkowskie, na temat liczby wpisów dotyczących powrotów wprowadzonych do SIS, w tym w odniesieniu do danych, o których mowa w art. 4 lit. x) niniejszego rozporządzenia, powiadomień, o których mowa w art. 7 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz liczby wpisów dotyczących powrotu usuniętych ze względu na wykonanie obowiązku powrotu. Agencja przedstawia miesięczne i roczne statystyki dotyczące danych dostarczanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 6 ust. 3 i art. 8 ust. 5 niniejszego rozporządzenia. Statystyki te nie zawierają żadnych danych osobowych.

Artykuł 12

Prawo dostępu do danych przechowywanych w SIS

1. Dostęp do danych wprowadzonych do SIS oraz prawo wyszukiwania takich danych są zastrzeżone dla organów krajowych, o których mowa w art. 29 ust. 1 lit. a), b) c) i d) oraz art. 29 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne] na potrzeby identyfikowania obywateli państw trzecich oraz ich powrotów.
2. Mandat Europolu upoważnia go do uzyskiwania dostępu do danych wprowadzonych do SIS i ich wyszukiwania w celu wspierania i wzmacniania działań podejmowanych przez właściwe organy państw członkowskich oraz ich wzajemnej współpracy w odniesieniu do zapobiegania przemytowi migrantów i ułatwianiu nielegalnej migracji oraz zwalczania tych zjawisk, na warunkach określonych w art. 30 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne].
3. Członkowie europejskich zespołów straży granicznej i przybrzeżnej lub zespołów pracowników realizujących zadania w dziedzinie powrotów, jak i członkowie zespołów wsparcia zarządzania migracją mają w ramach swojego mandatu prawo dostępu do danych wprowadzonych do SIS oraz ich wyszukiwania w celu dokonywania odprawy granicznej, ochrony granicy i działań dotyczących powrotów przez interfejs techniczny utworzony i prowadzony przez Europejską Agencję Straży Granicznej i Przybrzeżnej, o czym mowa w art. 31 i art. 32 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne] i zgodnie z określonymi tam warunkami.

Artykuł 13

Zastosowanie przepisów rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne]

O ile kwestie te nie zostały uregulowane w niniejszym rozporządzeniu, przepisy dotyczące obowiązków państw członkowskich i Agencji, wprowadzania i przetwarzania wpisów, warunków dostępu do wpisów i ich przechowywania, przetwarzania danych, ochrony danych, odpowiedzialności i monitorowania oraz statystyk, określone w art. 6–19, art. 20 ust. 3–4 oraz w art. 21, 22, 28, art. 29 ust. 4 i art. 33–54 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne] mają zastosowanie do danych wprowadzonych do SIS i przetwarzanych w tym systemie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 14
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ustalonego przez Komisję zgodnie z art. 58 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/xxx [odprawy graniczne].

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa³⁷

Dziedzina polityki: Migracja i sprawy wewnętrzne (tytuł 18)

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

- ☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**
- ☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**³⁸
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**
- ☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Cel – W kierunku nowej polityki w dziedzinie migracji

Komisja wielokrotnie podkreślała konieczność dokonania przeglądu podstawy prawnej dla SIS w celu włączenia do tego systemu decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE i rozwiązania trwającego kryzysu migracyjnego i uchodźczego. Na przykład w Planie działania UE w zakresie powrotów³⁹ oraz komunikacie „Sprawniejsze i bardziej inteligentne systemy informacyjne do celów zarządzania granicami i zapewnienia bezpieczeństwa”⁴⁰, które stanowią środki służące realizacji zobowiązań w ramach Europejskiego programu w zakresie migracji⁴¹, Komisja wskazała na potrzebę lepszego wykorzystywania wielkoskalowych systemów informatycznych na potrzeby zbudowania bardziej skutecznego systemu powrotów.

Nielegalnych migrantów zachęca do działania między innymi świadomość, że unijny system powrotów nielegalnych migrantów lub osób, których wnioski o azyl zostały odrzucone, jest niedoskonały. W komunikacie w sprawie polityki UE w zakresie powrotów⁴² Komisja stwierdziła, że można zwiększyć potencjał SIS w obszarze powrotów. Niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia zmierza do rozwiązania tego problemu oraz poprawy spójności między polityką powrotową i SIS. Ma on na

³⁷ ABM: *activity-based management*: zarządzanie kosztami działań; ABB: *activity-based budgeting*: budżet zadaniowy.

³⁸ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

³⁹ COM(2015) 453 final.

⁴⁰ COM(2016) 205 final.

⁴¹ COM(2015) 240 final.

⁴² COM(2014) 199 final.

celu określenie warunków i procedur użytkowania SIS na potrzeby powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, w stosunku do których właściwe organy krajowe wydały decyzję nakazującą powrót zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE.

Niniejszy wniosek ma na celu rozszerzenie wykorzystania SIS i w związku z tym ustanawia w kontekście SIS ogólnounijny system wymiany danych dotyczących decyzji nakazujących powrót oraz monitorowania przestrzegania tych decyzji na podstawie badania przeprowadzonego w celu przeanalizowania wykonalności oraz technicznych i operacyjnych skutków włączenia decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE w SIS do SIS, przy zachowaniu pełnej zgodności z celami Komisji określonymi w wyżej wspomnianych komunikatach oraz w opracowanym przez DG ds. Migracji i Spraw Wewnętrznych Planie strategicznym na lata 2016–2020⁴³; jest to zmiana, która znacząco wzmocni wymianę informacji na temat decyzji wydanych przez państwa członkowskie zgodnie z przepisami dyrektywy 2008/115/WE⁴⁴.

1.4.2. *Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa*

Cel szczegółowy

Opracowany przez DG ds. Migracji i Spraw Wewnętrznych Plan strategiczny na lata 2016 – 2017 oraz Plan zarządzania na 2017 r.

Cel szczegółowy nr 1.1: Ograniczenie zachęt do nielegalnej migracji (skuteczna polityka powrotowa)

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Rozdział 18 02 – Bezpieczeństwo wewnętrzne

⁴³ Ares(2016)2231546 – 12/05/2016.

⁴⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348 z 24.12.2008, s. 98).

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Wprowadzanie decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE jako wpisów w SIS przyniesie wymierne korzyści, zwłaszcza w odniesieniu do widoczności informacji w państwach członkowskich oraz usprawnienia działań następczych.

Wniosek przewiduje wsparcie dla właściwych organów krajowych w wysiłkach na rzecz:

1. monitorowania, czy wykonano zobowiązanie do powrotu w odniesieniu do każdej decyzji nakazującej powrót wydanej zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE;
2. wyegzekwowania decyzji w przypadku niewykonania tego zobowiązania;
3. zweryfikowania, czy obywatel państwa trzeciego przebywający nielegalnie na terytorium jednego państwa członkowskiego jest objęty decyzją nakazującą powrót wydaną przez inne państwo członkowskie;
4. wykonywania decyzji w imieniu innych państw członkowskich;
5. identyfikowania nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich w oparciu o informacje na temat decyzji podlegających wykonaniu;
6. gromadzenia statystyk dotyczących przypadków wykonania i niewykonania decyzji nakazujących powrót.

Niniejszy wniosek będzie miał pozytywny wpływ na pracę użytkowników końcowych. Funkcjonariusze w terenie oraz organy dokonujące wpisów będą dysponowały lepszymi informacjami, które umożliwią im podejmowanie najwłaściwszych działań w odpowiednim czasie. Wniosek dotyczący rozporządzenia zasadniczo zapewnia państwom członkowskim dodatkowe narzędzie służące wypełnianiu obowiązku polegającego na podejmowaniu wszelkich niezbędnych środków w celu zapewnienia skutecznego wykonywania decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE.

Szereg zmian technicznych i operacyjnych wpłynie na obecne praktyki, organizację i infrastrukturę. Główne skutki wprowadzania decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE do SIS obejmują nowe/zmienione procedury operacyjne, dodatkowe kategorie danych we wpisach dotyczących powrotu i nowe funkcje SIS (np. funkcję powiadamiania państwa dokonującego wpisu o upływie terminu dobrowolnego wyjazdu). Zmiany te wymagają stworzenia w państwach członkowskich odpowiedniej infrastruktury w celu dokonywania wpisów dotyczących powrotów w SIS oraz zarządzania nimi, a także dodatkowych zdolności do przechowywania danych w centralnym SIS.

Analiza obciążenia pracą wykazała, że wszystkie zainteresowane podmioty (a zwłaszcza straż graniczna, policja i organy wydające decyzje nakazujące powrót) będą bardziej obciążone pracą ze względu na konieczność zarządzania wpisami dotyczącymi powrotu oraz podejmowania działań następczych w odniesieniu do większej liczby traień.

Istnieje również potrzeba zapewnienia minimalnego poziomu harmonizacji pomiędzy państwami członkowskimi w odniesieniu do działań podejmowanych wobec osób, które są już objęte decyzjami wydanymi zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE przez inne państwo członkowskie.

Ponieważ wniosek obejmuje przetwarzanie danych osobowych, może on wreszcie wpływać na prawa podstawowe jednostki. Wpływ ten został jednak wzięty pod uwagę podczas opracowywania wniosku – wprowadzono odpowiednie gwarancje mające na celu przestrzeganie zasad określonych w Karcie praw podstawowych UE, w szczególności w jej art. 8.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

W trakcie modernizacji systemu:

Po zatwierdzeniu projektu wniosku i przyjęciu specyfikacji technicznych i przepisów wykonawczych SIS zostanie poddany modernizacji w celu wdrożenia proponowanych zmian. Koordynacją zarządzania projektem modernizacji systemu zajmie się eu-LISA. Agencja opracuje strukturę zarządzania projektem i przedstawi szczegółowy harmonogram zawierający kluczowe etapy służące wdrożeniu proponowanych zmian, który umożliwi Komisji ścisłe monitorowanie realizacji wniosku.

Cel szczegółowy – Uruchomienie zaktualizowanych funkcji SIS w 2020 r.

Wskaźnik – pomyślne ukończenie fazy testowej zmienionego systemu.

Z chwilą rozpoczęcia funkcjonowania systemu:

Z chwilą rozpoczęcia funkcjonowania systemu eu-LISA zapewni, by wprowadzono procedury pozwalające kontrolować, na ile SIS służy swojemu przeznaczeniu pod kątem wyników, opłacalności, bezpieczeństwa i jakości usług. Dwa lata po rozpoczęciu eksploatacji SIS, a następnie co dwa lata eu-LISA ma obowiązek przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące technicznej sprawności centralnego SIS i infrastruktury łączności, w tym ich bezpieczeństwa, oraz dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji uzupełniających pomiędzy państwami członkowskimi. Ponadto eu-LISA sporządza dziennie, miesięczne i roczne statystyki pokazujące liczbę rekordów przypadających na daną kategorię wpisów, liczbę uzyskanych rocznie w systemie trafień przypadających na daną kategorię wpisów, liczbę wyszukiwań SIS oraz liczbę wejść do systemu w celu wprowadzenia, zaktualizowania lub usunięcia wpisu ogółem oraz w rozbiciu na poszczególne państwa członkowskie.

Trzy lata po rozpoczęciu eksploatacji SIS, a następnie co cztery lata Komisja sporządza ogólną ocenę centralnego SIS oraz dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji uzupełniających pomiędzy państwami członkowskimi. W takiej ogólnej ocenie zawiera się analizę osiągniętych wyników w zestawieniu z celami i określa się, na ile wciąż aktualne są pierwotne przesłanki, w jaki sposób niniejsze rozporządzenie stosowane jest do centralnego SIS, na ile bezpieczny jest centralny SIS i jakie będą konsekwencje dla przyszłych operacji. Komisja przekazuje ocenę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Cel szczegółowy – skuteczne wykorzystanie SIS na potrzeby powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich.

Wskaźnik – sprawozdania statystyczne dotyczące liczby wpisów, wydawane przez eu-LISA, oraz liczby trafień, przedstawiane przez państwa członkowskie, umożliwią Komisji dokonanie oceny wyników i wpływu inicjatywy oraz tego, w jaki sposób jest ona wdrażana przez państwa członkowskie.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

1. Rozwiązanie problemu nielegalnej migracji, poprawa funkcjonowania systemu powrotów oraz usprawnienie współpracy między właściwymi organami państw członkowskich.
2. Zapewnienie zaufania publicznego do unijnej polityki w dziedzinie migracji i azylu oraz odpowiedniego wsparcia dla osób potrzebujących ochrony.
3. Umożliwienie wzajemnego uznawania i egzekwowania w skali całej UE decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE między organami zajmującymi się migracją, z poszanowaniem unijnego dorobku prawnego.
4. Weryfikowanie przestrzegania decyzji nakazujących powrót oraz lepsze informowanie o działaniach właściwych organów.
5. Zapewnienie bardziej wiarygodnych danych i statystyk dotyczących liczby wydanych decyzji nakazujących powrót oraz stopnia ich przestrzegania.
6. Wprowadzanie do SIS wszystkich decyzji nakazujących powrót wydanych przez organy państw członkowskich zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE.
7. Ułatwianie identyfikowania obywateli państw trzecich objętych decyzją nakazującą powrót wydaną zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE i wymiany informacji na ten temat między państwami członkowskimi.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

Cel wniosku polegający w szczególności na utworzeniu systemu dzielenia się informacjami na temat decyzji nakazujących powrót wydanych zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE oraz monitorowaniu, czy obywatele państw trzecich, których dotyczą takie decyzje wydane zgodnie z dyrektywą 2008/115/WE, opuścili terytorium państw członkowskich, nie może być w wystarczający sposób osiągnięty przez państwa członkowskie działające samodzielnie. Informacje na temat decyzji nakazujących powrót przechowywane w krajowych systemach imigracyjnych nie są systematycznie udostępniane innym państwom członkowskim. W związku z tym pozostałe państwa członkowskie nie wiedzą o decyzjach nakazujących powrót wydanych w odniesieniu do obywateli państw trzecich nielegalnie przemieszczających się w obrębie UE i przejeżdżających przez inne państwa członkowskie. Należy podkreślić wartość dodaną ogólnounijnego systemu, który będzie w stanie skutecznie zlikwidować istniejące obecnie luki informacyjne dotyczące polityki powrotowej, czego nie można osiągnąć z wykorzystaniem odrębnych systemów krajowych. Wykorzystanie systemów krajowych będzie prowadziło do utrzymywania się problemów dotyczących braku harmonizacji zarządzania decyzjami nakazującymi powrót pomiędzy państwami członkowskimi. Ponadto wpisywanie decyzji nakazujących powrót do SIS umożliwi również innym państwom członkowskim ustalenie, czy w odniesieniu do kontrolowanej osoby wydano jedną decyzję nakazującą powrót lub kilka takich decyzji. W związku z tym wartość dodana zaangażowania UE będzie polegała na zwiększeniu widoczności decyzji nakazujących powrót wydanych przez inne państwa członkowskie.

Wprowadzanie do SIS wpisów dotyczących decyzji nakazujących powrót oraz zakazów wjazdu poprawi również jakość informacji oraz umożliwi funkcjonariuszom w terenie uzyskanie wystarczających, terminowych, istotnych i

dokładnych informacji dostępnych w użytecznym formacie. Użytkownicy końcowi będą dysponowali lepszymi informacjami i w związku z tym zaangażowanie UE w znaczący sposób przyczyni się do usprawnienia operacyjnych aspektów ich pracy.

1.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

1. Faza opracowywania powinna rozpocząć się dopiero po pełnym określeniu wszystkich wymagań technicznych i operacyjnych. Aktualizacja SIS nastąpi dopiero po ostatecznym przyjęciu podstawowych instrumentów prawnych wskazujących cel, zakres stosowania, funkcje i szczegółowe dane techniczne systemu.

2. Komisja prowadziła (i dalej prowadzi) stałe konsultacje z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym z delegatami z Komitetu SIS–VIS w ramach procedury komitetowej oraz Grupą Kontaktową ds. Dyrektywy Powrotowej. Dyskusje na ten temat odbyły się na posiedzeniach Komitetu SIS–VIS (w dniach 10 maja 2016 r. oraz 30 czerwca 2016 r.) oraz Grupy Kontaktowej ds. Dyrektywy Powrotowej (w dniach 16 listopada 2015 r., 18 marca i 20 czerwca 2016 r.). Dnia 5 lutego 2016 r. odbyły się wspólne warsztaty z udziałem delegatów z Komitetu SIS–VIS oraz Grupy Kontaktowej ds. Dyrektywy Powrotowej.

3. Komisja zasięgnęła również opinii ekspertów zewnętrznych; ich ustalenia zostały włączone do niniejszego wniosku:

W październiku 2015 r. Komisja zleciła ekspertyzę zewnętrzną⁴⁵ mającą na celu dokonanie oceny wykonalności oraz technicznych i operacyjnych skutków ustanowienia ogólnounijnego systemu wymiany danych dotyczących decyzji nakazujących powrót oraz monitorowania wykonywania tych decyzji. Badanie zakończono w kwietniu 2016 r.

1.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Wniosek ten jest spójny z przepisami dyrektywy 2008/115/WE, która ustanawia wspólne standardy i procedury dotyczące powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, oraz opiera się na tych przepisach. Jego celem jest zapewnienie widoczności oraz wyższego poziomu przestrzegania decyzji nakazujących powrót wydanych przez właściwe organy zgodnie z procedurami przewidzianymi w dyrektywie 2008/115/WE. Poprzez nałożenie obowiązku wpisywania decyzji nakazujących powrót do SIS niniejszy wniosek będzie sprzyjał wykonywaniu tych decyzji.

Niniejszy wniosek jest również spójny z innymi obszarami polityki UE oraz wnioskami ustawodawczymi Komisji, co w szczególności obejmuje aspekty wskazane poniżej.

1. Skuteczna polityka powrotowa UE, w celu przyczynienia się do wzmocnienia unijnego systemu na potrzeby powrotów obywateli państw trzecich, którzy nie mają prawa pobytu na terytorium państw członkowskich. Przyczyni się to do ograniczenia zachęt do nielegalnej migracji, co jest jednym z głównych celów Europejskiego programu w zakresie migracji.

⁴⁵

Badanie wykonalności oraz skutków ustanowienia w ramach Systemu Informacyjnego Schengen ogólnounijnego systemu wymiany danych dotyczących decyzji nakazujących powrót oraz monitorowania wykonywania tych decyzji (<https://bookshop.europa.eu/en/study-on-the-feasibility-and-implications-of-setting-up-within-the-framework-of-the-schengen-information-system-an-eu-wide-system-for-exchanging-data-on-and-monitoring-compliance-with-return-decisions-pbDR0116353/>).

2. EURODAC oraz system dubliński – wprowadzanie decyzji nakazujących powrót do SIS ułatwi państwom członkowskim śledzenie, czy osoby ubiegające się o azyl, których wnioski zostały odrzucone, opuściły terytorium państw członkowskich i powróciły do państwa trzeciego zgodnie z decyzją nakazującą powrót. Będzie on również stanowił uzupełnienie wniosku Komisji o rozszerzenie wykorzystania Eurodac na potrzeby identyfikowania nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, którzy nie ubiegają się o azyl i którzy mogą poruszać się w sposób niezauważony w obrębie UE.
3. System wjazdu/wyjazdu – nowe rozporządzenie będzie stanowiło uzupełnienie wniosku Komisji w sprawie systemu wjazdu/wyjazdu oraz jego wykorzystania do identyfikowania i wykrywania osób nadmiernie przedłużających pobyt (także wewnątrz terytorium UE).
4. Kodeks graniczny Schengen – niniejszy wniosek będzie stanowił uzupełnienie nowelizacji kodeksu granicznego Schengen⁴⁶ związanej z obowiązkiem systematycznego sprawdzania obywateli państw trzecich w odpowiednich bazach danych w przypadku wjazdu.
5. Wniosek Komisji w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 – niniejszy wniosek będzie stanowił uzupełnienie przepisów związanych z wprowadzaniem zakazów wjazdu do SIS w następstwie powrotu danego obywatela państwa trzeciego.

⁴⁶

COM(2015) 670 final.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

- ☐ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**
 - ☐ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
 - ☐ Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.
- ☒ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**
 - Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2018 r. do 2020 r.,
 - po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania⁴⁷

- ☒ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję
 - ☒ w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
 - ☐ przez agencje wykonawcze
- ☐ **Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi
- ☒ **Zarządzanie pośrednie** poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:
 - ☐ państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
 - ☐ organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
 - ☐ EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
 - ☒ organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
 - ☐ organom prawa publicznego;
 - ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
 - ☐ podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
 - ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
 - *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Komisja będzie odpowiedzialna za ogólne zarządzanie polityką, a eu-LISA będzie odpowiedzialna za opracowanie, działanie i utrzymanie systemu.

Wydatki dotyczące infrastruktury łączności (środki budżetowe DG HOME) wspomniane w ocenie skutków finansowych regulacji dołączonej do wniosku Komisji dotyczącego

⁴⁷ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

rozporządzenia w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych⁴⁸ oraz wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych⁴⁹ odnoszą się również do niniejszego wniosku. Wydatki, o których mowa w niniejszym wniosku, mają charakter uzupełniający w stosunku do wyżej wymienionych wniosków, ponieważ SIS stanowi jednolity system informacyjny.

⁴⁸ Dz.U. L ...

⁴⁹ Dz.U. L ...

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Zastosowanie mają przepisy dotyczące przeglądu i monitorowania zawarte w art. 54 ust. 7 i ust. 8 wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych.

Komisja, państwa członkowskie i Agencja będą prowadzić regularne przeglądy i monitorowanie użytkowania SIS, aby zapewnić jego skuteczne i wydajne funkcjonowanie. Komitet będzie pomagał Komisji we wdrażaniu środków technicznych i operacyjnych, jak przewidziano w niniejszym wniosku.

Co dwa lata eu-LISA ma obowiązek przedkładać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące technicznej sprawności – w tym bezpieczeństwa – SIS, infrastruktury łączności systemu oraz dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji uzupełniających pomiędzy państwami członkowskimi.

Ponadto co cztery lata Komisja ma obowiązek przeprowadzić i przekazać Parlamentowi i Radzie ogólną ocenę SIS i wymiany informacji między państwami członkowskimi. Umożliwi to:

- a) analizę osiągniętych wyników w zestawieniu z celami;
- b) określenie, na ile wciąż aktualne są pierwotne przesłanki systemu;
- c) analizę sposobu, w jaki niniejsze rozporządzenie stosowane jest do systemu centralnego;
- d) ocenę bezpieczeństwa systemu centralnego;
- e) ocenę konsekwencji dla przyszłego funkcjonowania systemu.

2.2. Co więcej, obecnie eu-LISA ma również obowiązek dostarczania dziennych, miesięcznych i rocznych statystyk na temat użytkowania SIS, co zapewnia stałe monitorowanie systemu i jego funkcjonowania w zestawieniu z celami. System zarządzania i kontroli.

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Zidentyfikowano następujące zagrożenia.

1. Potencjalne problemy, jakie eu-LISA mogłaby napotkać w zarządzaniu zmianami przedstawionymi w niniejszym wniosku ze względu na inne obecnie wprowadzane zmiany (np. wprowadzenie automatycznego systemu identyfikacji daktyloskopijnej (AFIS) do SIS) oraz przyszłe zmiany (np. system wjazdu/wyjazdu, ETIAS i aktualizacja Eurodac). Zagrożenie to można ograniczyć poprzez zapewnienie eu-LISA takiej liczby pracowników i takich zasobów, które wystarczą do przeprowadzenia tych zadań, oraz bieżącego zarządzania systemem przez wykonawcę odpowiedzialnego za utrzymanie dobrego stanu technicznego systemu.

2. Trudności, jakie mogą napotkać państwa członkowskie

2.1 Trudności natury finansowej, ponieważ wdrożenie wymaga również inwestycji po stronie państw członkowskich. Zagrożenie to można ograniczyć poprzez

zapewnienie państwom członkowskim finansowania z UE, np. z Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (element „Granice”).

2.2 Systemy krajowe muszą odpowiadać centralnym wymogom, a dyskusje prowadzone w tym temacie z państwami członkowskimi mogą spowodować opóźnienia w osiągnięciu tego celu. Zagrożenie to można ograniczyć poprzez angażowanie państw członkowskich w tę kwestię już na wczesnym etapie, tak aby zagwarantować, że niezbędne działania zostaną podjęte w odpowiednim czasie.

2.3 Zagrożenia związane z procedurami na szczeblu krajowym.

2.3.1 Decyzje nakazujące powrót nie są terminowo wpisywane, aktualizowane lub usuwane:

- mechanizm weryfikowania, czy osoba objęta decyzją nakazującą powrót rzeczywiście się do niej zastosowała w terminie dobrowolnego wyjazdu, będzie działał jedynie wówczas, gdy decyzje nakazujące powrót będą wprowadzane jako wpisy do SIS niezwłocznie po ich wydaniu;

- może się okazać, że ze względu na czasową niedostępność SIS na granicach zewnętrznych lub błędy ludzkie wyjazd konkretnej osoby nie zostanie odnotowany, tzn. wpis dotyczący powrotu pozostanie w SIS, a wpis dotyczący zakazu wjazdu nie zostanie wprowadzony do systemu po jej wyjeździe. Zagrożenie to można ograniczyć poprzez udzielenie funkcjonariuszom straży granicznej dostępu do wpisów dotyczących decyzji nakazującej powrót na etapie wjazdu, tak aby mogli oni zobaczyć wpis podczas procedury wjazdowej i skontaktować się z właściwymi organami w celu określenia dalszych działań w przypadku uzyskania trafienia.

2.2.2. *Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli*

Za wypełnienie obowiązków związanych z głównymi elementami SIS odpowiada eu-LISA. Aby umożliwić lepsze monitorowanie wykorzystania SIS do celów analizy tendencji związanych z presją migracyjną, zarządzania granicami i przestępstwami, Agencja powinna mieć możliwość rozwijania nowoczesnych zdolności w zakresie prowadzenia sprawozdawczości statystycznej wobec państw członkowskich i Komisji.

Sprawozdanie finansowe eu-LISA podlega zatwierdzeniu przez Trybunał Obrachunkowy i procedurze udzielania absolutorium. Służba Audytu Wewnętrznego Komisji będzie przeprowadzać audyty we współpracy z audytorem wewnętrznym Agencji.

2.2.3. *Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu*

nie dotyczy

2.3. **Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom**

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Środki przewidziane na zwalczanie nadużyć finansowych zostały określone w art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1077/2011, który stanowi następująco.

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych bezprawnych działań zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 1073/1999.

2. Agencja przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania

Nadużyć Finansowych (OLAF) i niezwłocznie wydaje odpowiednie przepisy, które mają zastosowanie do wszystkich pracowników Agencji.

3. Decyzje dotyczące finansowania oraz umowy i akty wykonawcze do nich powinny wyraźnie zastrzegać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie konieczności, przeprowadzać kontrole na miejscu wśród odbiorców funduszy Agencji oraz urzędników odpowiedzialnych za ich przyznawanie.

Zgodnie z tym przepisem w dniu 28 czerwca 2012 r. przyjęto decyzję Zarządu Europejskiej Agencji do spraw Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości w sprawie zasad i warunków dochodzeń wewnętrznych w odniesieniu do przeciwdziałania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim nielegalnym działaniom godzącym w interesy Unii.

Zastosowanie będzie miała strategia Dyrekcji Generalnej do Spraw Wewnętrznych dotycząca zapobiegania nadużyciom finansowym i ich wykrywania.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Dział 3 – Bezpieczeństwo i obywatelstwo	Zróżnicowane / niezróżnicowane ⁵⁰	państw EFTA ⁵¹	krajów kandydujących ⁵²	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	18.0207 – Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA)	Zróżnicowane	NIE	NIE	TAK	NIE

⁵⁰ Środki zróżnicowane / środki niezróżnicowane.

⁵¹ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

⁵² Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	3	Bezpieczeństwo i obywatelstwo
---	----------	--------------------------------------

eu-LISA			Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁE M
• Środki operacyjne						
Tytuł 1: Wydatki na personel	Środki na zobowiązania	(1)	0,070	0,070	0,070	0,210
	Środki płatności	(2)	0,070	0,070	0,070	0,210
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki administracyjne	Środki na zobowiązania	(1a)	0	0	0	0
	Środki płatności	(2a)	0	0	0	0
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	Środki na zobowiązania	(1a)	2,520	0,447	0,447	3,414
	Środki płatności	(2a)	1,008	1,959	0,447	3,414
OGÓŁEM środki eu-LISA	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	2,590	0,517	0,517	3,624
	Środki płatności	=2+2a +3	1,078	2,029	0,517	3,624

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)					
----------------------------	------------------------	-----	--	--	--	--	--

	Środki na płatności	(5)					
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)					
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6					
	Środki na płatności	=5+ 6					

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)				
	Środki na płatności	(5)				
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)				
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1–4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6	2,590	0,517	0,517	3,624
	Środki na płatności	=5+ 6	1,078	2,029	0,517	3,624

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
DG: <.....>									
• Zasoby ludzkie									
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna <.....>	Środki								

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								
---	--	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N ⁵³	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1–5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania								
	Środki na płatności								

⁵³

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne eu-LISA

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2018		Rok 2019		Rok 2020		Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)						OGÓŁEM			
	PRODUKT																	
	Rodzaj ⁵⁴	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba ogółem	Koszt ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ⁵⁵ Rozwój systemu centralnego																		
Wykonawca			1	0,770														0,770
Oprogramowani			1	1,500														1,500
Sprzęt			1	0,250														0,250
Cel szczegółowy nr 1 – suma częściowa				2,520														2,520
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 Konserwacja systemu centralnego																		
Wykonawca			1	0	1	0,078	1	0,078										0,156
Oprogramowani			1	0	1	0,225	1	0,225										0,450
Sprzęt			1	0	1	0,075	1	0,075										0,150

⁵⁴ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).
⁵⁵ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(-e) szczegółowy(-e)…”.

Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa		0		0,378		0,378										0,756
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 3 Spotkania/szkolenia																
Działania szkoleniowe			1	0,069	1	0,069										0,138
Cel szczegółowy nr 3 – suma cząstkowa				0,069		0,069										0,138
KOSZT OGÓŁEM		2,520		0,447		0,447										3,414

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie eu-LISA

3.2.3.1. Streszczenie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- ☒ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓŁEM
--	-------------	-------------	-------------	--------

Urzednicy (grupa zaszeregowania AD)				
Urzednicy (grupa zaszeregowania AST)				
Personel kontraktowy	0,070	0,070	0,070	0,210
Pracownicy zatrudnieni na czas określony				
Oddelegowani eksperci krajowi				
OGÓŁEM	0,070	0,070	0,070	0,210

Rekrutację zaplanowano na styczeń 2018 r. Pracownicy muszą być dostępni już na początku 2018 r., tak aby faza rozwojowa mogła rozpocząć się w odpowiednim czasie, zapewniając tym samym uruchomienie w 2020 r. W celu zaspokojenia potrzeb zarówno w zakresie wdrażania projektu, jak i wsparcia operacyjnego i konserwacji po rozmieszczeniu do produkcji, potrzebne jest zatrudnienie pracownika kontraktowego (CA). Pracownik ten będzie:

- wspierać wdrażanie projektu jako członek zespołu projektowego, podejmując działania takie jak: określenie wymogów i specyfikacji technicznych, współpraca i wspieranie państw członkowskich w trakcie wdrażania, aktualizacje dokumentu kontroli interfejsu (ICD), działania następcze w związku z dostarczaniem usług na podstawie umowy, dostarczaniem i aktualizacją dokumentacji itp.;
- wspierać działania przejściowe związane z uruchomieniem systemu we współpracy z wykonawcą (działania następcze, operacyjne aktualizacje procesowe, szkolenia (w tym działania szkoleniowe państw członkowskich) itp.);
- wspierać działania długofalowe, określanie specyfikacji, przygotowania podejmowane na podstawie umowy w przypadku przeprogramowania systemu lub w przypadku, gdy umowa dotycząca utrzymania dobrego stanu technicznego nowego SIS II będzie

wymagała modyfikacji ze względu na dodatkowe zmiany (z perspektywy technicznej i budżetowej);

- wzmacniać wsparcie drugiego szczebla po uruchomieniu systemu w trakcie ciągłej konserwacji i działania systemu.

Należy podkreślić, że nowy pracownik (EPC CA) będzie działać obok wewnętrznych zespołów, które również będą zajmowały się innymi projektami i czynnościami oraz działaniami związanymi z projektem/umową, a także finansowymi działaniami następczymi i działaniami operacyjnymi. Dzięki nowemu pracownikowi umowy będą obowiązywać przez odpowiedni czas i zagwarantuje to ich ciągłość w celu zapewnienia ciągłości działania i wykorzystywania usług tych samych specjalistów w działaniach o charakterze wsparcia operacyjnego po zakończeniu projektu. Ponadto wsparcie operacyjne wymaga dostępu do środowiska produkcyjnego, którego nie można udzielić wykonawcom ani pracownikom zewnętrznym.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- ☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)							
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁵⁶							
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)							
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy ⁵⁷	- w centrali						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna linia budżetowa (określić)							
OGÓŁEM							

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi

⁵⁶ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁵⁷ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	
Personel zewnetrzny	

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- ☐ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- ☒ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

W celu wdrożenia zmian przewidzianych w przedmiotowym wniosku zaplanowano przeprogramowanie pozostałej części puli środków przeznaczonych w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego na inicjatywę na rzecz inteligentnych granic. Rozporządzenie w sprawie Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i wsparcia w zakresie granic jest instrumentem finansowym, w którym uwzględniono budżet przeznaczony na realizację pakietu dotyczącego inteligentnych granic. W art. 5 rozporządzenia przewidziano, że kwota 791 mln EUR zostanie wykorzystana za pośrednictwem programu tworzenia nowych systemów informatycznych wspierających zarządzanie przepływami migracyjnymi przez granice zewnętrzne Unii, na warunkach ustanowionych w art. 15. Z podanej powyżej kwoty 791 mln EUR kwota 480 mln EUR jest zarezerwowana na rozwój systemu wjazdu/wyjazdu, a kwota 210 mln EUR – na rozwój europejskiego systemu informacji o podróżach oraz zezwoleń na podróż (ETIAS). Część pozostałej kwoty w wysokości 100 828 mln EUR zostanie przeznaczona na pokrycie kosztów zmian przewidzianych w przedmiotowym wniosku.

- ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- ☒ Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- ☐ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- ☒ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - ☐ wpływ na zasoby własne
 - ☒ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ⁵⁸						
		Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	Rok 2021	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł 6313		p.m.	p.m.	p.m.	p.m.			

W przypadku wpływu na dochody różne „przeznaczone na określony cel” należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

18.02.08 (System Informacyjny Schengen), 18.02.07 (eu-LISA)

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

Budżet obejmuje wkład państw stowarzyszonych we wdrażaniu, stosowaniu i rozwijaniu dorobku Schengen.

⁵⁸

W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.